

Nr 33.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till vissa ändringar i uppbördsförfarandet m. m., såvitt propositionen hänvisats till bevillningsutskottet, jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 20 februari 1953 dagtecknad proposition, nr 100, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) uppbördsförordning;
- 2) förordning angående ändrad lydelse av 6 och 7 §§ förordningen den 6 juni 1952 (nr 411) med bestämmelser om begränsning i vissa fall av preliminär skatt;
- 3) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 4) förordning angående ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt;
- 5) förordning angående ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt;
- 6) förordning angående ändrad lydelse av 2 § 1 mom. förordningen den 6 juni 1952 (nr 410) med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall;
- 7) lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 26 oktober 1951 (nr 691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan;
- 8) förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 28 juni 1946 (nr 324) om skogsvårdsavgift;
- 9) förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379);
- 10) lag angående ändring i lagen den 6 juni 1930 (nr 251) om kommunalstyrelse på landet;
- 11) lag angående ändring i lagen den 6 juni 1930 (nr 252) om kommunalstyrelse i stad;
- 12) lag angående ändring i lagen den 15 juni 1935 (nr 337) om kommunalstyrelse i Stockholm;
- 13) lag angående ändrad lydelse av 60 § lagen den 6 juni 1930 (nr 259) om församlingsstyrelse;

14) lag angående ändrad lydelse av 64 § lagen den 6 juni 1930 (nr 260) om församlingsstyrelse i Stockholm;

15) lag angående ändring i lagen den 20 juni 1924 (nr 349) om landsting;

16) förordning angående ändring i förordningen den 31 december 1945 (nr 903) om utdebitering av tingshusmedel;

17) förordning om ändrad lydelse av 7 § förordningen den 1 juni 1951 (nr 568) angående provisorisk skatteersättning i anledning av ortsavdragsreformen;

18) förordning om ändrad lydelse av 4 och 5 §§ förordningen den 17 december 1948 (nr 766) angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal eller ecklesiastisk indelning, m. m.;

19) förordning om ändrad lydelse av 3 och 4 §§ förordningen den 30 april 1943 (nr 218) om skyldighet för arbetsgivare att anmäla arbetsanställning;

20) lag om ändring i lagen den 29 juni 1946 (nr 431) om folkpensionering;

21) förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 2 och § 6 förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete; samt

22) förordning om särskild sjömansskatt;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, därest synnerliga skäl föreligga, efter framställning förordna om återbetalning, helt eller delvis, av avgift, som erlagts på grund av bestämmelserna i 62 § uppbördsförordningen den 31 december 1945, samt om befrielse, helt eller delvis, av restavgift, som påförts på grund av bestämmelserna i sistnämnda förordning.

Propositionen har hänvisats, såvitt angår de under 10)—17) upptagna författningsförslagen, till konstitutionsutskottet, vad beträffar det under 20) upptagna författningsförslaget, till behandling av lagutskott samt i övrigt till bevillningsutskottet.

Rörande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås att skatteavdrag för preliminär A-skatt skall göras å inkomst av korttidsanställning (huvudsaklig arbetsanställning under kortare tid än en vecka). Fysisk person skall dock verkställa sådant avdrag endast om det utbetalade lönebeloppet utgör utgift i rörelse. Centrala uppbördsnämnden skall äga medgiva befrielse från avdragsskyldighet vid korttidsanställning, där så av särskilda skäl finnes påkallat. Vid lägre dagsinkomst än 10 kronor skall avdrag ej göras. Avdragets storlek skall beräknas enligt en i de vanliga skattetabellerna intagen avdelning för skatt å dagsinkomst. Samtliga tabeller skall utvisa samma avdrag vid korttidsanställning; avdragen skall grundas på en genomsnittlig kommunal utdebitering och någon differentiering med hänsyn till ortsgrupp eller civilstånd skall i dessa fall ej göras. Om debetsedel å preliminär skatt eller därvid fogat skattekort ej företetts för arbetsgivaren, skall avdrag göras med 25 procent av lönebeloppet.

Ett av uppbördssakkunniga framlagt förslag om skatteavdrag å bisysslor föreslås för närvarande ej skola genomföras.

Skyldigheten att verkställa skatteavdrag för preliminär B-skatt föreslås upphävd. Skatteavdrag för kvarstående skatt skall endast verkställas i fråga om skattskyldiga som erlägger preliminär A-skatt. Preliminär B-skatt förutsättes skola framdeles användas i väsentligt mindre omfattning än för närvarande, såvitt gäller skattskyldiga med inkomst av tjänst. Den preliminära C-skatten anses böra avskaffas. I fråga om arbetstagare med biinkomster eller beskattningsbar förmögenhet skall lokal skattemyndighet äga föreskriva att preliminär A-skatt skall utgå med högre belopp än i skattetabell anges (preliminär A-skatt med förhöjt skatteavdrag).

Bland annat för att underlätta debiteringsarbetet föreslås vissa ändringar beträffande beräkningen av folkpensionsavgifter för äkta makar samt beträffande förutsättningarna för skyldighet att erlägga pensionsavgift.

Även i övrigt föreslås ändringar i syfte att förenkla debiteringsarbetet. Preliminär B-skatt skall sålunda som regel debiteras med samma belopp som den slutliga skatt, vilken senast påförts den skattskyldige. Vidare förordas bland annat att all debitering sker utan öretal.

Möjligheterna att erhålla anstånd med inbetalning av skatt anses böra utvidgas. Skattskyldig bör sålunda under vissa förutsättningar kunna erhålla anstånd, om han anfört besvär över påförd taxering. Vidare bör anstånd kunna medgivas vid feldebitering, m. m.

Beträffande uppbörd och redovisning av skatt föreslås bl. a. att »respitavgiften» skall maximeras till 100 kronor och att förskottsinsbetalning av skatt med skatteanvisning skall kunna ske även å annan tid än under uppbördstermin. Vidare skall, efter tillstånd av vederbörande länsstyrelse, arbetsgivare med minst 100 arbetstagare få tillämpa en summarisk redovisningsmetod beträffande preliminär skatt.

Till det s. k. centrala skattekontot inbetalt belopp, som på grund av bristande identifieringsuppgifter ej kunnat tillgodoföras skattskyldig, överföres enligt gällande bestämmelser till skattereklamationskontot vid länsstyrelsen i Stockholms län. I propositionen föreslås att sådant belopp, som där inestår ännu sju år efter utgången av det uppbördsår, under vilket inbetalningen gjordes, skall tillfalla statsverket.

I propositionen förutskickas att bestämmelser i administrativ ordning troligen kommer att utfärdas rörande ändrade bestämmelser om återbetalning av överskjutande preliminär skatt. Vid debetsedeln skall sålunda i normalfallen fogas ett särskilt återbetalningskort, som möjliggör för den skattskyldige att å postanstalt omedelbart lyfta det honom tillkommande skattebeloppet. Slutlig ställning till detta förslag kan emellertid icke tagas förrän vissa frågor av mer komplicerad teknisk natur ytterligare övervägts. Befinnes dessa svårigheter kunna övervinnas, skulle den nya återbetalningsmetoden tillämpas om möjligt redan under år 1954.

Förslag framlägges till en effektivare kontroll av att arbetsgivare verkställer skatteavdrag och redovisar innehållen skatt. För sådant ändamål skall

ett särskilt arbetsgivarregister uppläggas, vari redovisad skatt fortlöpande antecknas. Systemet möjliggör för myndigheterna att efter kort tid konstatera, huruvida arbetsgivaren brutit i sina åligganden.

Av postverket eller penninginrättning utfärdade kvitton å arbetstagares skatt skall behållas av arbetsgivaren. I stället skall arbetsgivaren vid återställande av arbetstagares debetsedel förse denna med intyg om den innehållna skatten, m. m. eller, om debetsedel icke överlämnats, senast vid anställningens slut lämna arbetstagaren särskilt kvitto å innehållet skattebelopp.

Vidare förordas bland annat att länsstyrelse skall, då särskilda skäl därtill föranleder, äga befria skattskyldig eller arbetsgivare från att erlægga respit- och restavgift.

En skärpning föreslås av straffbestämmelserna för arbetsgivare, som verkställt skatteavdrag men underlåtit att inom föreskriven tid inbetala det innehållna beloppet. Dessa bestämmelser anses sålunda böra utvidgas att omfatta även fängelse i högst sex månader.

I propositionen har även upptagits frågan om beskattningen m. m. av sjömän. Med hänsyn till de erinringar, som vid remissbehandlingen riktats mot sjömansskatteutredningens förslag till lag om sjömansskatt m. m., anses något förslag icke nu kunna framläggas om en definitiv sjömansskatt. I stället förordas att frågan om beskattning och uppbörd av skatt för sjöman skall tills vidare lösas genom partiella reformer inom ramen för nuvarande beskattnings- och uppbördssystem. I sådant hänseende föreslås bland annat att skatteavdrag för kvarstående skatt, som arbetstagare på svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton har att erlægga, skall verkställas endast om arbetstagaren begär att så skall ske samt att avdrag för preliminär skatt på sådant fartyg skall göras med 20 procent av inkomsten, därest debetsedel å preliminär skatt eller skattekort icke överlämnats. Vidare skall åtgärder vidtagas för att deklarationsblanketter skall finnas tillgängliga för sjömännen under deklarationstiden å svenska fartyg samt å svenska konsulat och sjömanshus i utlandet. Deklarationerna skall kunna avlämnas å fartygen och genom rederiernas försorg befordras till hemlandet. Vidare förordas att på fartyg av förut angivna storlek en särskild statlig inkomstskatt skall av sjöman, som eljest icke är skattskyldig här i riket, erläggas genom skatteavdrag med 15 procent av den kontanta lönen, såvida icke sjömannen visar att han är skyldig att betala skatt för inkomsten till annat land.

Slutligen föreslås ändrade regler rörande utbetalning till kommunerna av dem tillkommande skattemedel av innebörd att utbetalningarna skall ske vid sex tillfällen under året i stället för som nu vid fyra. Dessa tillfällen förläggas i anslutning till uppbördsterminerna.

De föreslagna bestämmelserna är avsedda att i huvudsak träda i kraft den 1 januari 1954.

Ovannämnda förslag till uppbördsförordning är av följande lydelse.

F ö r s l a g
till
uppbördsförordning.

Härigenom förordnas som följer.

Inledande bestämmelser.

1 §.

Med skatt förstås i denna förordning, där icke annat angives, statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftningsskatt, ersättningsskatt, allmän kommunalskatt, landstingsmedel, tingshusmedel, skogsvårdsavgifter, pensionsavgifter enligt lagen om folkpensionering, olycksfallsförsäkringsavgifter som avses i § 1 förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, ävensom annuiteter å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseräntor.

Kungl. Maj:t må, om särskilda omständigheter därtill föranleda, föreskriva att i samband med uppbörden av skatt må uppbäras jämväl annan avgift än sådan som i första stycket sägs. Har dylik föreskrift meddelats skall, där icke annat angivits, vad i denna förordning stadgas angående skatt äga motsvarande tillämpning beträffande avgift som med föreskriften avses.

2 §.

1 mom. Där beteckningar, som användas i kommunalskattelagen, förordningen om statlig inkomstskatt, förordningen om statlig förmögenhetsskatt eller taxeringsförordningen, begagnas i denna förordning, hava de, såvida ej annat angives eller av sammanhanget framgår, samma innebörd som i nämnda författningar.

2 mom. I denna förordning förstås med

slutlig skatt: utskylder och pensionsavgifter, vilka debiteras på grund av sådant beslut rörande taxering till statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftningsskatt, ersättningsskatt eller kommunal inkomstskatt, som kommit den lokala skattemyndigheten tillhanda senast den 20 november under taxeringsåret, ävensom i 1 § omnämnda olycksfallsförsäkringsavgifter;

preliminär skatt: i 3 § omnämld skatt, som erlægges i avräkning å slutlig skatt;

kvarstående skatt: skatt, som återstår att erlagga, sedan preliminär skatt avräknats från slutlig skatt;

tillkommande skatt: dels utskylder och pensionsavgifter, vilka debiteras på grund av sådant beslut rörande taxering till statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftningsskatt, ersättningsskatt eller kommunal inkomstskatt, som kommit den lokala skattemyndigheten tillhanda efter den 20 november under taxeringsåret, dels fastighetsskatt och skogsvårdsavgifter, som debiteras på grund av sådant beslut rörande taxering, vilket fattats

av prövningsnämnd eller av kammarrätten eller Kungl. Maj:t, dels skatt som påföres på grund av eftertaxering, dels ock skatt som utöver tidigare påförd skatt skall erläggas på grund av beslut rörande ändrad debitering;
inkomstår: det kalenderår, som närmast föregått taxeringsåret;
uppbördsår: tiden från och med mars månad ett år till och med februari månad nästföljande år;

landet: jämväl stad utan magistrat samt sådan stad med magistrat, som enligt förordnande av Kungl. Maj:t tillhör fögderi;

stad: stad med magistrat, som icke tillhör fögderi; samt

lokal skattemyndighet: på landet häradskrivare och i stad kronokamrere.

3 §.

1 mom. I den omfattning nedan anges skall skattskyldig i kommun, där han kan antagas bliva påförd slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året näst efter inkomståret, utgöra preliminär skatt med belopp, vilket så nära som möjligt kan antagas motsvara i den slutliga skatten ingående statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, pensionsavgift, kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel.

2 mom. Preliminär skatt utgår såsom preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt.

1. *Preliminär A-skatt* skall med de undantag, som framgår av vad nedan i detta moment och i 10 § sägs, i den skattskyldiges hemortskommun för inkomståret utgöras för sådan inkomst av tjänst, vilken helt eller delvis utgår i penningar och vilken hänför sig till den skattskyldiges huvudsakliga arbetsanställning eller eljest utgör hans huvudsakliga inkomst av tjänst. För inkomst av sådan huvudsaklig arbetsanställning hos fysisk person eller dödsbo, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, skall dock preliminär A-skatt erläggas endast om vad som utbetalats utgör utgift i en av arbetsgivaren bedriven rörelse.

Med tjänst likställes i denna förordning rätt till pension, livränta, som utgår på grund av sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkring eller annorledes än på grund av försäkring, ersättning, som i annan form än livränta utgår på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst, samt undantagsförmåner ävensom sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt, varför givaren enligt 22, 25 eller 29 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag.

Preliminär A-skatt skall utgå med belopp som anges i skattetabell, varom i 4 § förmåles, eller med den procent av inkomsten, varom i 7 § och 40 § andra stycket sägs. I särskilda fall må lokal skattemyndighet föreskriva annan beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas å viss del av inkomsten eller å inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten.

Beträffande den som jämte ovan avsedd inkomst av tjänst åtnjuter annan inkomst eller är skattskyldig för förmögenhet må lokal skattemyndighet, då särskilda skäl därtill föranleda, föreskriva att preliminär A-skatt skall erläggas jämväl för sistnämnda inkomst eller för förmögenheten. Därvid skall den skattskyldiges preliminära skatt beräknas antingen till viss procent av den huvudsakliga inkomsten av tjänst eller enligt skattetabell å nämnda inkomst ökad med visst belopp eller ock utgå med visst belopp utöver vad i skattetabellen anges för den huvudsakliga inkomsten av tjänst.

Är i fall varom i föregående stycke sägs inkomsten vid sidan av den huvudsakliga inkomsten av tjänst betydande i förhållande till denna eller föreligga eljest särskilda omständigheter, må lokal skattemyndighet föreskriva, att preliminär B-skatt skall erläggas i stället för preliminär A-skatt.

2. *Preliminär B-skatt* skall i hemortskommunen för inkomståret utgöras av skattskyldig, som icke har att erlægga preliminär A-skatt, samt utgå för inkomster från den skattskyldiges samtliga förvärvskällor ävensom för förmögenhet. I annan kommun än hemortskommunen skall preliminär B-skatt erläggas för inkomst av fastighet, rörelse eller icke yrkesmässig avyttring av fastighet. Preliminär B-skatt skall utgå enligt särskild debitering.

3 *mom.* Kungl. Maj:t må förordna, att preliminär A-skatt skall utgå jämväl för annan inkomst än sådan som i 2 *mom.* under 1 första och andra styckena sägs.

(Se vidare anvisningarna.)

Preliminär A-skatt.

4 §.

1 *mom.* Har lokal skattemyndighet ej annorledes förordnat, skall, då inkomst av tjänst hänför sig till arbetsanställning som är avsedd att vara kortare tid än en vecka eller då inkomsten eljest avser bestämd tidsperiod och upphäres vid regelbundet återkommande tillfällen, preliminär A-skatt utgå med belopp som angivas i skattetabeller. Riksskattenämnden fastställer för varje inkomstår sådana tabeller.

Skattetabellerna skola för olika inkomstbelopp, beräknade för vecka eller den längre tid som riksskattenämnden bestämmer, angiva därå belöpande preliminär skatt. Tabellerna skola grundas på följande förutsättningar, nämligen

att inkomsten samt ortsavdraget äro oförändrade under inkomståret,

att den skattskyldige icke kommer att taxeras för annan inkomst än som i tabellen angives, ej heller för förmögenhet, samt

att vid taxering för inkomsten icke andra avdrag medgivnas den skattskyldige än dels ortsavdrag, dels ock, såvitt angår taxeringen till statlig inkomstskatt, för kommunala utskylder med belopp, motsvarande för skattekrona och skatteöre det belopp, som enligt 3 *mom.* legat till grund vid uträknandet av de i vederbörlig tabell angivna utskylderna.

Tabellerna skola icke upptaga preliminär skatt för belopp, som motsvarar en till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerad inkomst, understigande ettusentvåhundra kronor, eller till sådan skatt beskattningsbar inkomst understigande tjuvu kronor. Inkomstbelopp och skattebelopp skola angivas i helt antal kronor.

2 *mom.* I skattetabellerna skola i särskilda kolumner upptagas skattebelopp för följande grupper av skattskyldiga, nämligen

1) gift, med maken sammanlevande manlig inkomsttagare, där maken har en sammanräknad nettoinkomst å minst tvåtusen kronor;

2) annan gift, med maken sammanlevande manlig inkomsttagare än under 1) sägs;

3) ogift inkomsttagare, som har hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållet barn, för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger (ogift inkomsttagare med barn);

4) annan ogift inkomsttagare än under 3) sägs (ogift inkomsttagare utan barn).

Gift, med maken sammanlevande kvinna, vars make har inkomst, skall hänföras till under 3) upptagen grupp av skattskyldiga, därest hon har hemmavarande barn för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger, samt eljest till under 4) upptagen grupp av skattskyldiga.

Gift, med maken sammanlevande kvinna, som har egen inkomst men vil-

kens make icke uppbär inkomst, skall likställas med gift manlig inkomsttagare som under 2) avses.

Ogift skattskyldig, som har husföreståndarinna hos sig anställd, skall, om han har hemmavarande barn för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger, likställas med gift manlig inkomsttagare som under 2) avses.

Under 3) omnämnd inkomsttagare, som icke har vårdnaden om barnet men som sammanlever med den, under vars vårdnad barnet står, skall hänföras till under 4) angiven grupp av skattskyldiga.

Med ogift skattskyldig skall likställas skattskyldig, som är änkling, änka, fränskild eller hemskild.

3 mom. För envar för ortsavdragens beräkning vid inkomsttaxeringen använd ortsgrupp skola upprättas särskilda tabeller, angivande den preliminära skatten under förutsättning att statlig inkomstskatt beräknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret, samt att det sammanlagda beloppet av kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel beräknas för skattekrona och skatteöre till vissa i hela kronotal bestämda belopp, vilka av riksskattenämnden fastställas för varje inkomstår.

4 mom. I skattetablerna skall därjämte intagas en särskild kolumn, vari anges det belopp varmed preliminär A-skatt skall beräknas å inkomst för dag av sådan anställning som är avsedd vara kortare tid än en vecka. För samtliga skattetabeller skola enahanda belopp angivas i den särskilda kolumnen att tillämpas oberoende av arbetstagarens civilstånd och annan i 2 mom. angiven omständighet. Skattebeloppen skola beräknas på grundval av beräknelig genomsnittlig sysselsättning under året och av den utdebitering till kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel samt med tillämpning av det ortsavdrag, som riksskattenämnden för varje år bestämmer. Den särskilda skattekolonnen skall avse en lägsta dagsinkomst av tio kronor. I övrigt skall vad ovan i denna paragraf sägs i tillämpliga delar gälla vid skattebeloppens beräkning.

5 §.

Vid beräkning av preliminär A-skatt enligt skattetafell skall för envar skattskyldig tillämpas den tabell, som *dels* avser den ortsgrupp till vilken den kommun eller kommundel hör där den skattskyldige mantalsskrives för inkomståret och *dels* avser en sammanlagd utdebitering till kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel, vilken för skattekrona och skatteöre är lika med det belopp, som för nämnda kommun eller kommundel bestämts till utdebitering för inkomståret. Ingår i sistnämnda utdebitering öretal, uppgående till högst femtio, användes den tabell, som avser närmast lägre utdebitering. Därest i utdebiteringen ingår öretal, överstigande femtio, tillämpas den tabell som avser närmast högre utdebitering. Att å inkomst av arbetsanställning, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, preliminär A-skatt dock kan beräknas enligt vilken som helst för inkomståret upprättad skattetafell, framgår av bestämmelserna i 4 § 4 mom.

Förhållandena den 1 november året näst före inkomståret äro, där icke i nästföljande stycke annorledes stadgas, avgörande för till vilken i 4 § 2 mom. onförmäld grupp av skattskyldiga vederbörande skall hänföras. Härvid skall iakttagas, att i nämnda författningsrum med barn icke avses barn, som före nyssnämnda tidpunkt fyllt femton år.

Skall under inkomståret preliminär A-skatt enligt tabell börja utgå för skattskyldig, för vilken skatt icke tidigare sålunda beräknats, skall i fråga om skattskyldigs civilstånd det förhållande, som kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret, samt, vad an-

går frågan om den skattskyldige har hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållet barn för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger, förhållandet vid den tidpunkt, då debetsedel jämlikt 35 § sista stycket översändes till skattskyldig, vara avgörande för till vilken i 4 § 2 mom. avsedd grupp av skattskyldiga vederbörande skall hänföras. Härvid skall iakttagas, att i sistnämnda författningsrum med barn icke avses barn, som före den 1 november året näst före inkomståret fyllt femton år eller som fötts efter den 1 november under inkomståret.

6 §.

Preliminär A-skatt enligt skattetablell utgår vid varje tillfälle, då inkomst uppbäres, med det belopp som i vederbörlig tabell i tillämplig kolumn anges för det inkomstbelopp och den tidsperiod, varom fråga är.

Beträffande inkomst av anställning varom i 4 § 4 mom. förmåles skall, därest vid ett tillfälle inkomst uppbäres som intjänats under flera dagar, den preliminära A-skatten beräknas på grundval av inkomsten under varje ifrågakommande dag och med tillämpning av skattetablellens kolumn för dagsinkomst.

Är anställningen annan än sådan, varom i 4 § 4 mom. sägs, skall gälla att, därest inkomsten avser annan tidsperiod än som är i skattetablellen upptagen, först uträknas huru mycket av inkomsten som belöper på en i tabellen upptagen tidsperiod av minst en veckas längd. Skatten beräknas därefter med utgångspunkt från det skattebelopp, som skulle utgå för sådan del av inkomsten, och efter förhållandet mellan, å ena sidan, längden av den tidsperiod den uppburna inkomsten avser och, å andra sidan, den i tabellen angivna tidsperiodens längd. Ingår härvid i skattebelopp öretal, skall beloppet avrundas till närmast lägre hela kronal. Uppbäres vid anställning varom nu är fråga inkomst för kortare tidsperiod än en vecka, skall preliminär skatt icke utgå mer än en gång i veckan. Därvid skola de under samma vecka uppburna inkomstbeloppen sammanräknas och anses på en gång utbetalda.

7 §.

Då inkomst av tjänst icke avser bestämd tidsperiod eller icke uppbäres vid regelbundet återkommande tillfällen skall preliminär A-skatt, därest annat icke föreskrivits, utgå med tjugufem procent av inkomsten och i förekommande fall avrundas till närmast lägre hela kronal.

Här avsedd skatt skall icke utgå å lägre belopp än tio kronor.

I första stycket omnämnd procentsats skall angivas i skattetablellerna.

8 §.

Ätnjuter skattskyldig jämte kontant inkomst naturaförmån i form av kost och bostad eller endera av dessa förmåner, skall preliminär A-skatt beräknas efter de nämnda inkomstförmånernas sammanlagda värde.

Riksskattenämnden fastställer de värden, som i första stycket angivna naturaförmåner skola anses äga inom olika delar av riket vid tillämpning av denna förordning. Nämnda värden skola angivas i skattetablellerna.

9 §.

Äger skattskyldig på grund av arbetsavtal uppbära, förutom kontant inkomst av arbetsgivaren, ersättning direkt av allmänheten, såsom drickspenningar eller dylikt, och är ersättningens belopp för arbetsgivaren känt eller är ersättningen av natur att kunna av honom till beloppet uppskattas, skall vid beräkning av preliminär A-skatt i inkomsten inräknas jämväl ifrågavarande ersättning.

10 §.

Preliminär A-skatt skall icke beräknas å ersättning, som vid kommunal tjänst anvisas för vissa med tjänsten förenade kostnader, ej heller å ersättning, som vid enskild tjänst anvisas för sådana kostnader, därest icke ersättningen väsentligen överstiger vad som skäligen kan anses vara erforderligt för kostnadernas bestridande.

Preliminär A-skatt skall icke utgå för:

- a) folkpension enligt lagen om folkpensionering;
- b) bidrag enligt lagen om bidrag till änkor och änklingar med barn;
- c) bidrag enligt lagen om särskilda barnbidrag till änkors och invaliders m. fl. barn;
- d) familjebidrag enligt familjebidragsförordningen den 29 mars 1946 eller enligt förordningen den 29 juni 1946 om familjebidrag åt värnpliktiga m. fl., vilka drabbats av kroppsskada;
- e) kontantunderstöd, som utgives av arbetslöshetsnämnd med bidrag av statsmedel;
- f) tillskott och bidrag enligt lagen om kommunala pensionstillskott m. m.; eller
- g) sådan pension, livränta eller annan skattepliktig ersättning från försäkringsanstalt, som uppgår till högst 1 500 kronor för år.

Preliminär A-skatt skall vidare icke utgå å ersättning, som utbetalas till person, vilken är i konkurs.

11 §.

Preliminär A-skatt skall beräknas å det belopp, som återstår sedan från inkomsten avräknats dels avgifter, som den skattskyldige erlägger för sådan pensionsförsäkring eller sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänst, dels ock avgifter, som den skattskyldige i samband med tjänsten erlägger för egen eller efterlevandes pensionering annorledes än genom försäkring.

Till andra vid taxering medgivna avdrag för kostnader för fullgörande av tjänst än ovan sagts må hänsyn tagas vid beräkning av preliminär A-skatt allenast där den i 72 § omförmälda centrala uppboordsnämnden förklarar att så må ske.

12 §.

I fråga om svensk medborgare, som tillhör svensk beskickning hos utländsk makt eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som på grund av sin tjänst är bosatt utomlands, skall preliminär A-skatt avse allenast å inkomsten av tjänsten belöpande statlig inkomstskatt jämte pensionsavgift samt beräknas enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder.

Preliminär B-skatt.

13 §.

Preliminär B-skatt skall, där nedan icke annorledes stadgas eller särskilda omständigheter ej till annat föranleda, utgå med belopp motsvarande den slutliga skatt, som påförts den skattskyldige året näst före inkomståret, till den del sistnämnda skatt avser annat än utskiftningskatt, ersättningskatt eller sådan i denna förordning icke omnämnd skatt eller avgift, vilken påförts jämlikt bestämmelse i annan författning.

Har skattskyldig enligt den årliga taxeringen året näst före inkomståret icke påförts slutlig skatt i den kommun där den preliminära B-skatten skall debiteras, men kan han antagas komma att under inkomståret uppbära inkomst, för vilken skattskyldighet där föreligger, skall preliminär B-skatt beräknas med ledning av särskild taxering till sådan skatt (*preliminär taxering*). Äger nu nämnd skattskyldig förmögenhet, för vilken skattskyldighet till statlig förmögenhetsskatt föreligger, skall preliminär B-skatt även för förmögenheten beräknas med ledning av sådan taxering.

Preliminär B-skatt skall jämväl beräknas med ledning av preliminär taxering, därest det med sannolikhet är att antaga, att vid årlig taxering året näst efter inkomståret till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerad inkomst kommer att avvika från motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst sexhundra kronor. Preliminär B-skatt må beräknas på grundval av preliminär taxering även i annat fall än nyss är sagt, därest särskilda omständigheter därtill föranleda. Sådana omständigheter kunna föreligga exempelvis då fråga är om nedsatt skatteförmåga eller om mer betydande skillnad mellan eljest utgående preliminär skatt och påräknelig slutlig skatt.

14 §.

Om så finnes påkallat med hänsyn till det konjunkturläge, som kan antagas komma att råda under inkomståret, äger Kungl. Maj:t förordna att preliminär B-skatt, som beräknas på sätt i 13 § första stycket sägs, skall för riket i dess helhet eller viss del därav eller för vissa kategorier skattskyldiga beräknas till viss del av där omnämnd slutlig skatt.

15 §.

Vid preliminär taxering skola beskattningsbar inkomst och beskattningsbar förmögenhet beräknas i enlighet med bestämmelserna i förordningen om statlig inkomstskatt, kommunalskattelagen samt förordningen om statlig förmögenhetsskatt. Dock skall iakttagas, att vid bestämmande av beskattningsbar inkomst ortsavdrag beräknas med hänsyn *dels* till den ortsgrupp, vartill den kommun eller kommundel hör där den skattskyldige mantalsskrives för inkomståret, *dels ock*, där icke i andra stycket annorlunda stadgas, till den skattskyldiges civilstånd den 1 november året näst före inkomståret samt, vad angår frågan om den skattskyldige har hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållet barn för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger, till förhållandena vid nyssnämnda tidpunkt. Härvid skall iakttagas att med barn icke avses barn, som före nyssnämnda tidpunkt fyllt femton år.

Vid preliminär taxering, som sker under inkomståret, skall hänsyn tagas i fråga om skattskyldigs civilstånd till det förhållande, som kan antagas komma att ligga till grund för taxering under året näst efter inkomståret, samt, vad angår frågan om den skattskyldige har hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållet barn för vilket rätt till allmänt barnbidrag föreligger, till förhållandena vid den tidpunkt, då taxeringen verkställles. Härvid skall iakttagas, att med barn icke avses barn, som före den 1 november året näst före inkomståret fyllt femton år eller som fötts efter den 1 november under inkomståret.

16 §.

Preliminär taxering åsättes med ledning av deklaration (*preliminär självdeklaration*). Sådan taxering må dock åsättas även med stöd av annan uppgift eller upplysning.

17 §.

1 mom. Skattskyldig, som har att erlagga preliminär B-skatt för inkomst, är pliktig att utan anmaning avgiva preliminär självdeklaration:

1) därest han under året näst före inkomståret icke taxerats för inkomst i den kommun inom vilken sådan skatt skall erläggas;

2) därest i vederbörande kommun hans vid årlig taxering året näst efter inkomståret till statlig eller kommunal inkomstskatt taxerade inkomst, såvitt senast den 1 december året näst före inkomståret kan bedömas, kommer att överstiga motsvarande inkomst vid den årliga taxeringen året näst före inkomståret i kommunen med minst en femtedel av sistnämnda inkomst, dock minst sexhundra kronor; samt

3) därest skattskyldig året näst före inkomståret haft att erlagga preliminär A-skatt.

2 mom. Skattskyldig må i andra fall än i 1 mom. sägs avgiva preliminär självdeklaration, därest han så finner erforderligt.

18 §.

Preliminär självdeklaration skall avfattas å blankett enligt av riksskatte-nämnden fastställt formulär.

Preliminär självdeklaration enligt 17 § 1 mom. skall avlämnas senast den 1 december under året näst före inkomståret eller, om den skattskyldige då icke ägde kännedom om att han kommer att uppbära inkomst, för vilken skattskyldighet föreligger, senast fjorton dagar efter det han vunnit sådan kännedom.

Preliminär självdeklaration enligt 17 § 2 mom. skall avlämnas senast den 1 december året näst före inkomståret.

Preliminär självdeklaration skall avlämnas till den lokala skattemyndighet, som har att debitera skatt enligt vad i 22 § sägs.

19 §.

Efter anmaning av lokal skattemyndighet är arbetsgivare, försäkringsbolag eller understödsförening skyldig att, arbetsgivaren beträffande namngiven, hos honom anställd person och bolaget eller föreningen beträffande namngiven person, till vilken utgives pension, livränta eller annan skattepliktig ersättning, lämna uppgift å löneförmån, pension, livränta eller annan ersättning, som enligt vad antagas kan komma att utbetalas under inkomståret.

20 §.

Finnes anledning antaga, att skattskyldig enligt 17 § 1 mom. varit skyldig att utan anmaning avgiva preliminär självdeklaration, men har han icke avlämnat sådan deklaration inom föreskriven tid eller befinnes avgiven deklaration ofullständig, äger den lokala skattemyndigheten anmana den skattskyldige att avgiva dylik deklaration eller att fullständiga den avgivna deklarationen.

21 §.

Anmaning jämlikt 19 eller 20 § skall innehålla dels föreläggande för den anmanade att till den lokala skattemyndigheten avlämna deklaration eller annan uppgift inom viss efter omständigheterna lämpad tid, minst fem dagar efter delfäendet, dels ock underrättelse om påföljd som underlåtenhet att hörsamma anmaningen kan medföra.

Debitering av skatt m. m. samt utfärdande av debetsedel.**22 §.**

Det ankommer på lokal skattemyndighet:

att ange hur preliminär A-skatt skall beräknas för skattskyldiga, som för inkomståret mantalsskrivits inom myndighetens tjänstgöringsområde;

att debitera preliminär B-skatt för skattskyldiga, vilka hava att för inkomståret utgöra sådan skatt i kommun inom myndighetens tjänstgöringsområde;

att debitera slutlig och kvarstående skatt, fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter och i 1 § omnämnda annuiteter samt tillkommande skatt för skattskyldiga, som åsatts taxering eller äro skattskyldiga för fastighet i kommun inom myndighetens tjänstgöringsområde; samt

att utfärda debetsedel, varom i 33 § förmäles.

23 §.

Skatt skall förfalla till betalning under uppbördstermin.

Uppbördsterminerna under uppbördsåret äro sex och infalla under tiden från och med den 6 till och med den 13 i månaderna mars, maj, juli, september, november och januari; dock att uppbörd icke förrättas å söndag eller helgdag. Skulle uppbördstermin med tillämpning av nyss angivna regel börja å söndag eller helgdag, skall uppbördsterminen i stället taga sin början å nästföljande vardag, därvid slutdagen i motsvarande mån förskjutet.

Riksskattenämnden må om särskilda omständigheter därtill föranleda, efter generalpoststyrelsens hörande, föreskriva att uppbördstermin under viss månad skall infalla under annan tid än nyss sagts.

24 §.

1 mom. I fråga om preliminär A-skatt skall bestämmas den skattetabell och kolumn i tabellen, som jämlikt 4 § 2 mom. och 5 § skola tillämpas, eller, i förekommande fall, den särskilda beräkningsgrund efter vilken skatten skall utgå enligt den lokala skattemyndighetens beslut.

2 mom. Preliminär A-skatt, som innehållits genom skatteavdrag varom i 39 eller 40 § förmäles, skall förfalla till betalning under den uppbördstermin, som infaller närmast efter utgången av den månad, under vilken skatteavdraget verkstälts.

25 §.

Vid debitering av preliminär B-skatt med ledning av preliminär taxering skall iakttagas:

att pensionsavgift uträknas med tillämpning av 19 § lagen om folkpensionering, därvid iakttages att sådan avgift icke påföres någon för inkomståret före det, under vilket han fyller sjutton år, eller efter det, under vilket han fyllt sextiofem år;

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som bestämts för inkomståret; samt

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel uträknas med ledning av de belopp för skattekrona och skatteöre, som för inkomståret bestämts för utdebitering till vederbörande kommun, municipal-samhälle, landsting och tingslag.

26 §.

Preiminär B-skatt skall debiteras i en gemensam post, därvid skattebeloppet avrundas till det närmast lägre hela kronotal, vilket utan att öretal uppkommer är jämnt delbart med antalet av de uppbördsterminer varunder skatten skall förfalla till betalning. Preliminär skatt, som icke uppgår till sextio kronor, skall icke påföras.

Preliminär B-skatt skall förfalla till betalning med lika belopp under envar uppbördstermin under uppbördsåret eller, vid debitering under inkomståret, under envar av de återstående uppbördsterminerna under uppbördsåret.

27 §.

1 mom. Vid debitering av slutlig skatt skall iakttagas:

att för skattskyldiga, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, sådan skatt uträknas med tillämpning av det procenttal av grundbeloppet, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot den ifrågavarande slutliga skatten;

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel likaledes uträknas med ledning av den utdebitering för skattekrona och skatteöre, som fastställts att gälla för den preliminära skatt, vilken skall avräknas mot ifrågavarande slutliga skatt, dock att, därest i stad fastställts annan utdebitering för den slutliga skatten än för den preliminära skatten, den kommunala inkomstskatten skall utgöras efter den utdebitering som bestämts att gälla för den slutliga skatten; samt

att kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel påföras i en gemensam post, därvid iakttages att skattebeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt kronotal.

2 mom. Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig gottskrivas:

1) debiterad preliminär B-skatt;

2) sådan preliminär A-skatt, som den skattskyldiges arbetsgivare i strid mot bestämmelserna nedan i denna förordning underlåtit att innehålla genom skatteavdrag och som till följd härav av lokal skattemyndighet fastställts till betalning; samt

3) annan än under 1) och 2) avsedd preliminär skatt, som av den skattskyldige erlagts.

3 mom. Överstiger skattskyldigs slutliga skatt den preliminära skatt, som enligt 2 mom. skall gottskrivas honom, med minst en femtedel av den slutliga skatten eller med minst tiotusen kronor, skall den skattskyldige till statsverket erlägga ränta med fem procent, för en beräknad tid av ett år, å den del av det överskjutande beloppet, som överstiger ettusen kronor; dock att det belopp, varå ränta sålunda skall beräknas, skall avrundas till närmast lägre hundratal kronor. Vid bedömande av om och med vilket belopp, ränta skall utgå, skall i den slutliga skatten icke inräknas utskiftnings-skatt, ersättningskatt eller olycksfallsförsäkringsavgift, ej heller skall i den preliminära skatten inräknas sådan i 2 mom. under 3) omnämnd preliminär skatt, som erlagts efter den 30 april året näst efter inkomståret.

Vad i denna förordning stadgas angående kvarstående skatt skall, där icke annat angives, äga motsvarande tillämpning beträffande i föregående stycke omnämnd ränta.

28 §.

Kvarstående skatt, som icke uppgår till minst fem kronor, skall icke erläggas.

Kvarstående skatt skall förfalla till betalning:

om skattens belopp uppgår till högst femtio kronor, under den första uppbördsterminen under uppbördsåret näst efter taxeringsåret; samt

om skattens belopp överstiger femtio kronor, med lika belopp under vardera av de båda första uppbördsterminerna under nämnda uppbördsår, dock att belopp, som skall förfalla under den senare terminen, skall avrundas till närmast lägre hela antal kronor, därvid återstoden skall förfalla under den förra terminen.

29 §.

Vid debitering av fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter och i 1 § omnämnda annuiteter skall iakttagas:

att fastighetsskatten uträknas med ledning av den utdebitering för skattekrona och skatteöre, som gäller i fråga om slutlig skatt, påförd på grund av taxering under taxeringsåret;

att fastighetsskatten påföres i en gemensam post, därvid iakttages att skattebeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal;

att skogsvårdsavgift uträknas med tillämpning av det promilletal, som årligen bestämmes i enlighet med vad därom särskilt är stadgat; samt

att annuitet eller, därest skattskyldig har att erlagga flera annuiteter, summan av dessa påföres i helt antal kronor, därvid öretal bortfaller.

30 §.

Fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter och annuiteter, varom i 1 § sägs, skola förfalla till betalning:

om skattens belopp uppgår till högst femtio kronor, under uppbördsterminen i september månad under taxeringsåret;

om skattens belopp överstiger femtio men ej etthundra kronor, under nämnda uppbördstermin och uppbördsterminen i november månad under taxeringsåret; samt

om skattens belopp överstiger etthundra kronor, under nyss angivna två uppbördsterminer samt uppbördsterminen i januari månad året näst efter taxeringsåret.

Skall skatten förfalla till betalning under mer än en termin, skall den fördelas med lika belopp på terminerna. Belopp som belöper å annan termin än den i september månad skall dock avrundas till närmast lägre hela antal kronor, därvid återstoden skall förfalla till betalning under sistnämnda termin.

31 §.

Debitering av tillkommande skatt skall ske efter samma grunder, som gällt för debitering av motsvarande slutliga skatt, fastighetsskatt eller skogsvårdsavgifter, dock att vid debitering på grund av eftertaxering skall iakttagas vad i 63 § kommunalskattelagen finnes stadgat.

Tillkommande skatt skall förfalla till betalning under uppbördstermin eller uppbördsterminer, som lokal skattemyndighet bestämmer, dock högst under sex på varandra följande uppbördsterminer. Därvid bör skatten i regel fördelas på samma antal uppbördsterminer och efter samma grunder som i 28 och 30 §§ sägs.

32 §.

För envar skattskyldig skall uppläggas särskilt uppbördskort. Närmare föreskrifter härom samt rörande debitering av skatt å sådant kort eller i debiteringslängd, m. m. meddelas av Kungl. Maj:t.

33 §.

För skattskyldig skall utfärdas debetsedel, särskild för preliminär skatt, för slutlig skatt, för fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter och i 1 § omfördälda annuiteter samt för tillkommande skatt. Debetsedel skall upptaga å uppbördskortet eller i debiteringslängden angivna uppgifter. Vid debetsedel skola vara fogade skatteanvisningar, avsedda för inbetalning av skatt.

Vid debetsedel, avseende preliminär skatt, skall därjämte vara fogat skattekort, upptagande å debetsedeln angivna uppgifter angående den skattskyldige och det slag av skatt, som påförts honom. Upptager debetsedeln uppgift angående tillämplig skattetabell och kolumn i tabellen, skall jämväl nämnda uppgift angivas å skattekortet. Vid debetsedeln skall i sist angivet fall fogas ett exemplar av tabellen i fråga.

Debetsedel med tillhörande skatteanvisningar och skattekort skall upprättas i enlighet med av riksskattenämnden fastställt formulär.

34 §.

Har någon att erlægga skatt för flera fastigheter, som äro särskilt taxerade, skall, därest han före den 15 mars under taxeringsåret därom hos lokal skattemyndighet gör framställning, särskild debetsedel utfärdas för envar sådan fastighet.

35 §.

Debetsedel å fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter samt annuiteter, varom i 1 § sägs, skall senast den 25 augusti under taxeringsåret samt debetsedel å slutlig skatt senast den 15 december under taxeringsåret med posten utan kostnad för den skattskyldige tillställas denne under adress som är angiven i mantalslängd, taxeringslängd eller befolkningsregistret eller anmälts till den lokala skattemyndigheten.

Debetsedel, avseende preliminär A-skatt, skall i den ordning, som i nästföregående stycke sägs, översändas till skattskyldig senast den 18 januari under inkomståret.

Har skattskyldig tidigare icke haft inkomst, för vilken preliminär A-skatt skolat utgöras, men börjar han under inkomståret uppbära sådan inkomst, skall han ofördröjligen göra anmälan därom hos vederbörande lokala skattemyndighet. Denna har att under i anmälningen uppgiven eller eljest känd adress till den skattskyldige skyndsamt översända debetsedel.

36 §.

Debetsedel, upptagande preliminär B-skatt, skall i den ordning, som i 35 § första stycket sägs, översändas till skattskyldig senast den 25 februari under inkomståret.

Debetsedel å preliminär B-skatt, som grundar sig på preliminär taxering verkställd under inkomståret, så ock debetsedel å tillkommande skatt skola översändas till skattskyldig så snart ske kan.

37 §.

Därest skattskyldig som icke senast fem dagar efter den tidpunkt, som i 35 § första eller andra stycket eller i 36 § första stycket anges, erhållit vederbörlig debetsedel, hos den lokala skattemyndigheten gör anmälan här-om, åligger det denna att, om debetsedel bort utfärdas, under i anmälningen uppgiven eller eljest känd adress ofördröjligen översända sådan till den skattskyldige. Anmälan, som här avses, bör göras senast tio dagar efter nyssnämnda tidpunkt.

38 §.

Skattskyldig äger hos vederbörande lokala skattemyndighet, då behov av ytterligare skatteanvisningar föreligger eller anledning eljest uppkommit, göra framställning om utfärdande av duplettdebetsedel. Har sådan framställning gjorts, skall duplettdebetsedel skyndsamt översändas till den skattskyldige under i framställningen uppgiven eller eljest känd adress.

Avdrag å lön m. m. för gäldande av skatt.

39 §.

1 mom. Vid utbetalning av kontant belopp, som för mottagaren (*arbetstagaren*) utgör sådan inkomst av tjänst som i 3 § 2 mom. under 1 första och andra styckena avses (*lön*), skall den som utbetalar beloppet (*arbetsgivaren*) verkställa avdrag för gäldande av preliminär A-skatt som arbetstagaren har att erlægga (*skatteavdrag*).

Har arbetstagare, vilken har att vidkännas skatteavdrag för preliminär A-skatt, att erlægga kvarstående skatt, som påförts i kommun där han mantalsskrivits för året näst före taxeringsåret, är arbetsgivaren skyldig att vid utbetalning av lön verkställa skatteavdrag jämväl för gäldande av sådan skatt. Avdragsskyldighet föreligger dock icke, därest anställningen är avsedd att vara kortare tid än en vecka. Ej heller föreligger avdragsskyldighet beträffande sådan kvarstående skatt, som arbetstagare å svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton har att erlægga, såvida arbetstagaren icke hos arbetsgivaren påkallat att skatteavdrag skall göras. För gäldande av den kvarstående skatten skall arbetsgivaren vid varje utbetalningstillfälle avdraga belopp, motsvarande så stor del av den under nästföljande uppbördstermin förfallande skatten, som med hänsyn till antalet utbetalningstillfällen före ingången av den månad, då nämnda uppbördstermin infaller, belöper å utbetalningstillfället. Belopp, som avdrages vid annat utbetalningstillfälle än det första, skall dock avrundas till närmast lägre hela antal kronor och återstoden avdragas vid det första utbetalningstillfället.

2 mom. Under januari månad må skatteavdrag för gäldande av preliminär A-skatt, beräknad enligt skattetabell, ske enligt den tabell och den kolumn däri, som senast tillämpats under nästföregående inkomstår.

Där särskilda förhållanden därtill föranleda, må skatteavdrag jämväl under februari månad eller, då fråga är om arbetstagare å svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton, jämväl under februari och mars månader ske på sätt i föregående stycke sägs.

3 mom. Har Kungl. Maj:t meddelat förordnande som i 3 § 3 mom. sägs, skall i fråga om skyldighet att verkställa skatteavdrag, m. m. gälla vad i samband därmed föreskrives.

(Se vidare anvisningarna.)

40 §.

Det åligger arbetstagare, som skall erlægga preliminär A-skatt, att omedelbart efter mottagandet av debetsedel å sådan skatt till arbetsgivaren överlämna densamma. Har arbetstagare som nu sagts att gälda kvarstående skatt, skall han snarast efter det han mottagit debetsedel å slutlig skatt överlämna denna eller vederbörlig del därav till arbetsgivaren. Tillträder arbetstagaren under tid, då skatteavdrag skall verkställas, ny anställning, skall debetsedeln överlämnas till den nya arbetsgivaren ofördröjligen efter det anställningen tillträts.

Arbetstagare, som icke har att gälda preliminär A-skatt, skall inom i första stycket angiven tid för arbetsgivaren uppvisa debetsedel å preliminär B-skatt, påford i hemortskommunen, eller skattekort å sådan skatt eller intyg av lokal skattemyndighet, att arbetstagaren icke har att erlægga preliminär A-skatt. Har debetsedel, skattekort eller intyg som nyss sagts ej uppvisats för arbetsgivaren och har till denne ej heller överlämnats debetsedel å preliminär A-skatt eller företetts skattekort å sådan skatt, skall skatteavdrag för preliminär A-skatt verkställas med tjugufem procent eller, såvitt angår arbetstagare å svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton, med tjuvu procent av lönebeloppet vid varje avlöningstillfälle. Skatteavdrag som nyss sagts skall vid anställning, avsedd att vara kortare tid än en vecka, dock icke göras å dagsinkomst understigande tio kronor.

Skatteavdrag för kvarstående skatt verkställas allenast beträffande skattskyldig, för vilken göres skatteavdrag för preliminär A-skatt. Har sådan arbetstagare icke till arbetsgivaren överlämnat debetsedel å slutlig skatt eller vederbörlig del av debetsedeln och har han ej heller för arbetsgivaren uppvisat debetsedel eller del därav som nyss sagts eller intyg av lokal skattemyndighet att han icke har att erlægga kvarstående skatt, skall under tid, då skatteavdrag för sådan skatt skall verkställas, dylikt avdrag ske med tjugufem procent av lönebeloppet vid varje avlöningstillfälle. Att skatteavdrag som nyss sagts icke skall verkställas vid anställning, som är avsedd vara kortare tid än en vecka eller som är förlagd till i nästföregående stycke angivet fartyg, framgår av 39 § 1 mom.

Därest arbetstagaren åtnjuter jämväl naturaförmån varom i 8 § första stycket sägs, skall skatteavdrag enligt andra eller tredje stycket beräknas jämväl å naturaförmånens värde för den tid löneutbetalningen avser.

Det belopp, som skall avdragas enligt andra eller tredje stycket, avrundas till närmast lägre hela krontal.

(Se vidare anvisningarna.)

41 §.

1 mom. Vill arbetstagare, att skatteavdrag för gäldande av preliminär A-skatt skall under inkomståret eller viss del därav verkställas med större belopp än som enligt bestämmelserna här ovan skall ske, och gör han anmälan härom hos arbetsgivaren, är denne skyldig att från och med det avlöningstillfälle, som infaller näst efter det två veckor förflutit från det anmälningen skedde, verkställa det begärda skatteavdraget.

2 mom. Om det belopp, som skulle återstå sedan skatteavdrag gjorts, jämte den inkomst den skattskyldige i övrigt kan åtnjuta understiger vad den skattskyldige kan anses behöva till underhåll för sig själv och för make och oförsörjda barn (*existensminimum*), äger den lokala skattemyndigheten efter ansökan av den skattskyldige förordna, att skatteavdrag icke skall ske eller skall verkställas med mindre belopp än som skulle ske enligt bestämmelserna här ovan. Nedsättning av skatteavdrag för preliminär skatt må dock icke beviljas skattskyldig annat än vid nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvällad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller i annat därmed jämförligt läge.

Det belopp, som motsvarar den skattskyldiges existensminimum, skall beräknas med ledning *dels* av bestämmelserna i 50 § 2 mom. kommunalskatte-lagen och anvisningarna till nämnda paragraf om avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga vid existensminimum, *dels ock* av de normalbelopp för existensminimum, som fastställas jämlikt nämnda lagrum.

(Se vidare anvisningarna.)

42 §.

Är utbetald lön icke av den storlek, att därå kan verkställas skatteavdrag motsvarande för lönen utgående preliminär skatt jämte den kvarstående skatt, som belöper å utbetalningstillfället, skall genom skatteavdraget innehållet belopp anses i första hand avse preliminär skatt.

Kan vid visst utbetalningstillfälle skatteavdrag icke verkställas med belopp, som motsvarar å utbetalningstillfället belöpande skatt, skall vid senare utbetalningstillfälle före ingången av den månad, då nästföljande uppbördstermin infaller, avdragas så stort belopp att de innehållna beloppen tillhoppa förslå att gälda under nämnda uppbördstermin förfallande skatt. Kan så icke ske och inbetalar icke arbetstagaren efter anmodan från arbetsgivaren felande belopp senast den 11 i den månad, då uppbördsterminen infaller, skola de innehållna beloppen av arbetsgivaren inbetalas på sätt i 56 § 2 mom. omförmåles.

43 §.

1 mom. Arbetsgivare skall vid varje avlöningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna arbetstagare uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag innehållits å lönen. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger dock icke, om lönen kvitteras å avlöningslista, varå skatteavdraget angivits.

Efter utgången av den sista uppbördstermin, under vilken skatt enligt debetsedel skall erläggas, eller, om arbetstagare tidigare slutat sin anställning, vid dennas slut skall arbetsgivaren till arbetstagaren återställa debetsedeln. Därvid skall arbetsgivaren hava å debetsedeln lämnat uppgift om summan av verkställda skatteavdrag och den tid av inkomståret som avdragen avse. Dylig uppgift, som skall vara av arbetsgivaren eller någon hos honom anställd undertecknad eller signerad, skall tillika omfatta arbetsgivarens namn och adress.

Har debetsedel icke överlämnats, skall arbetsgivaren efter utgången av den sista uppbördstermin, vid vilken genom skatteavdrag innehållen preliminär eller kvarstående skatt skall inbetalas, eller, om arbetstagaren tidigare slutat sin anställning, vid dennas slut till arbetstagaren överlämna skriftlig uppgift i enlighet med vad i föregående stycke sägs. Har skatteavdrag verkställts för såväl preliminär som kvarstående skatt, skall uppgift lämnas särskilt för den preliminära och särskilt för den kvarstående skatten.

Det ankommer på riksskattenämnden att fastställa formulär till erforderliga blanketter för uppgiftsskyldighet som i detta moment sägs. Blanketterna skola genom statsverkets försorg kostnadsfritt tillhandahållas arbetsgivare.

2 mom. Arbetsgivare är pliktig att låta arbetstagare, när så utan väsentlig olägenhet kan ske, taga del av för honom utfärdad debetsedel, som förvaras hos arbetsgivaren.

44 §.

Länsstyrelsen skall övervaka, att arbetsgivare behörigen fullgör sina skyldigheter enligt bestämmelserna i 39—43 §§.

Det åligger lokal skattemyndighet att med hjälp av exekutionsbiträden inom myndighetens tjänstgöringsområde biträda länsstyrelsen vid fullgörande av ovannämnda övervakning.

På begäran av arbetsgivare eller arbetstagare skall den lokala skattemyndigheten å den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen eljest utbetalas, lämna besked i frågor, som angå skyldigheten att verkställa skatteavdrag, beräkandet av sådant avdrag eller tillämpningen i övrigt av bestämmelserna i 39—43 §§.

Jämkning av preliminär skatt.

45 §.

1 mom. Sedan debetsedel å preliminär skatt utfärdats, må, därest bättre överensstämmelse mellan den preliminära och den motsvarande slutliga skatten därigenom kan antagas uppkomma, genom jämkning föreskrivas ändrade grunder för uttagande av den preliminära skatten. Jämkning skall göras bland annat i följande fall, nämligen

1) då skattskyldig har att utgöra preliminär A-skatt och enligt underrättelse från länsbyrå för folkbokföringen sådan ändring skett i den skattskyldiges civilstånd, vartill hänsyn skall tagas vid taxering under året näst efter inkomståret;

2) då skattskyldig visar eller, såvitt hans ortsavdrag är beroende av makes inkomst, gör sannolikt att ändring skett i förhållande, vartill hänsyn skall tagas vid bestämmande av ortsavdrag för honom vid den taxering, som skall verkställas under året näst efter inkomståret;

3) då skattskyldig gör sannolikt eller det eljest för myndigheten framstår såsom troligt, att den preliminära skatten till följd av ändring i inkomst eller i avdrag för omkostnader i förvärvskälla eller beträffande allmänna avdrag eller av annan anledning kommer att avvika från motsvarande slutliga skatt;

4) då skattskyldig visar eller myndigheten eljest erhåller kännedom om att den skattskyldiges skatteförmåga blivit väsentligen nedsatt av anledning, varom i 50 § 2 mom. kommunalskattelagen förmåles, dock att jämkning av skäl, som angivas i tredje stycket nämnda moment, icke skall ske, om den skattskyldige har att utgöra preliminär A-skatt och således bestämmelserna i 41 § 2 mom. äro tillämpliga; eller

5) då genom ändring i inkomstförhållandena eller av annat skäl ändrad skatteform synes påkallad.

I fall, som under 3) sägs, bör såvitt angår preliminär A-skatt jämkning vidtagas allenast då på grund av jämkningen preliminär skatt komme att uttagas med minst en femtedel högre eller lägre belopp än som utan jämkning skulle erläggas, dock att jämkning icke skall ske då ändringen i den preliminära skatten understiger tjugufem kronor. Jämkning av preliminär B-skatt i nyss angivna fall bör göras allenast då påräknelig inkomst med minst en femtedel över- eller understiger den tidigare antagna inkomsten, dock med minst sexhundra kronor.

Oaktat vad i föregående stycke sägs, må jämkning verkställas om skillnaden mellan slutlig och eljest utgående preliminär skatt komme att bliva mer betydande eller fråga är om nedsatt skatteförmåga eller annan särskild omständighet.

Erhåller lokal skattemyndighet genom anmälan av skattskyldig eller eljest vetskap om att preliminär skatt blivit obehörigen eller med oriktigt belopp påförd eller att felaktighet ägt rum vid utskrivandet av debetsedel, skall myndigheten vidtaga den jämkning av nämnda skatt, som i följd härav må erfordras.

Innan jämkning äger rum, skall den skattskyldige beredas tillfälle att yttra sig, där detta icke uppenbarligen är obehövt.

Jämkning må icke verkställas efter inkomstårets utgång med mindre den preliminära skatten därigenom nedsättes. Ansökan om sådan jämkning skall av skattskyldig ingivas före utgången av april månad året näst efter inkomståret.

2 mom. Har skattskyldig inbetalt preliminär skatt med belopp, som beräknas överskjuta motsvarande slutliga skatt med minst en femtedel av sistnämnda skatt, dock minst etthundra kronor, skall efter beslut av den lokala skattemyndigheten i samband med jämkning det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige på sätt i 68 § 1 mom. sägs utan avvaktan å debitering av den slutliga skatten. Då särskilda omständigheter därtill föranleda, må lokal skattemyndighet besluta om återbetalning av för mycket erlagd preliminär skatt, även om den inbetalda preliminärskatten icke överstiger den beräknade slutliga skatten på sätt nyss angivits.

(Se vidare anvisningarna.)

46 §.

1 mom. Beslut om jämkning av preliminär skatt meddelas av den lokala skattemyndighet, å vilken det ankommer att för inkomståret utfärda debetsedel avseende sådan skatt för den skattskyldige.

Är skattskyldig icke bosatt inom förenämnda myndighets tjänstgöringsområde, må ansökan om jämkning av preliminär skatt ingivas till den lokala skattemyndigheten å bosättningsorten. Denna har att, sedan erforderlig utredning i ärendet införskaffats, översända ansökningshandlingarna till i första stycket omförmäld myndighet.

2 mom. Beslut om jämkning skall tillställas den skattskyldige. Innebär beslutet, att debiterad preliminär skatt, som förfaller till betalning efter det beslutet meddelats, skall utgöras med annat belopp än som tidigare utfärdad debetsedel utvisar, skall därjämte utfärdas ny debetsedel upptagande den ändrade skatten.

Sker jämkning av preliminär skatt, vilken beräknas enligt skattetabell, av anledning som i 45 § 1 mom. under 1) eller 2) sägs, skall i beslutet angivas, vilken kolumn i tabellen som med hänsyn till det ändrade orsavsdraget skall tillämpas vid skattens beräkning. Vidtages jämkning av sådan preliminär skatt av annan anledning än nyss sagts, skall i beslutet därom angivas, att skatten skall beräknas t. ex. å viss del av inkomsten eller å inkomsten minskad med visst belopp eller ock att skatten skall utgå med viss procent av inkomsten.

Vid jämkning av preliminär skatt, vilken utgår efter i 7 § omförmäld procentsats, skall i beslutet angivas efter vilken procentsats den ändrade skatten skall utgå.

Sker jämkning av preliminär B-skatt, skall skatten beräknas på enahanda sätt som i 13, 15 och 25 §§ angives beträffande påföring av sådan skatt efter preliminär taxering.

3 mom. Beslut om jämkning, som grundar sig på ansökan av skattskyldig, skall, där icke ärendes invecklade beskaffenhet eller andra särskilda omständigheter till annat föranleda, meddelas beträffande lön senast inom tio dagar samt beträffande annan inkomst senast inom tjugu dagar efter det ansökan om jämkning inkommit till den lokala skattemyndigheten. Beslutet jämte, i förekommande fall, den nya debetsedeln skall skyndsamt tillställas den skattskyldige utan kostnad för denne.

Arbetstagare, å vilkens lön avdrag för gäldande av skatt skall verkställas, har att ofördröjligen till arbetsgivaren överlämna beslut om jämkning jämte, i förekommande fall, den nya debetsedeln. Dyligt beslut skall av arbetsgivaren iakttagas med början vid det avlöningstillfälle, som infaller näst efter det en vecka förflutit från det beslutet överlämnades till arbetsgivaren.

4 mom. Skattskyldig är efter anmaning av lokal skattemyndighet skyldig att för jämkning av den preliminära skatten avgiva preliminär självdeklaration eller inkomma med för den skattskyldige utfärdad debetsedel å pre-

liminär skatt. Befinnes deklaration ofullständig, äger myndigheten anmana den skattskyldige att fullständiga den avgivna deklarationen. Bestämmelserna i 21 § skola härvid äga motsvarande tillämpning.

(Se vidare anvisningarna.)

47 §.

Har genom skatteavdrag innehållits större belopp än som enligt meddelat beslut om jämkning skall under den närmast följande uppbördsterminen inbetalas, skall arbetsgivaren skyndsamt mot kvitto tillhandahålla arbetstägaren vad sålunda för mycket innehållits.

Anstånd med inbetalning av skatt.

48 §.

1 mom. Skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller eljest oförvållat blivit nedsatt, må beviljas anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt, fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter eller i 1 § omnämnda annuiteter eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under högst två av de uppbördsterminer, vilka utlöpa närmast efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndet må avse hela skatten eller del därav. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, varunder den första av nyssnämnda terminer infaller, dock att anstånd med erläggande av fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter samt annuiteter, varom i 1 § sägs, icke må beviljas för längre tid än att den i 17 kap. 6 § handelsbalken stadgade förmånsrätten för dylik skatt kan göras gällande.

2 mom. Värnpliktig, som inryckt till militärtjänstgöring och vars skattebetalningsförmåga till följd härav blivit nedsatt, må beviljas anstånd med erläggande av preliminär B-skatt, kvarstående skatt, fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter eller i 1 § omnämnda annuiteter eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under uppbördstermin, vilken helt eller delvis infaller under tiden för militärtjänstgöringen eller under tiden därefter, dock senast under tredje kalendermånaden efter den då tjänstgöringen upphör. Anståndet må avse hela skatten eller del därav. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, varunder den uppbördstermin infaller som anståndet avser, dock att anstånd därutöver må beviljas för tiden intill dess den värnpliktige efter beviljad ledighet för återgång till civil verksamhet (hempermittering) eller hemförlovning tre kalendermånader i följd varit fri från tjänstgöring. Anstånd med erläggande av fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter samt annuiteter, varom i 1 § sägs, må likväl icke beviljas för längre tid än i 1 mom. stadgas.

3 mom. Har, sedan anstånd beviljats, den skattskyldiges ekonomiska förhållanden undergått väsentlig förbättring, må frågan om anstånd för den skattskyldige upptagas till förnyad prövning.

(Se vidare anvisningarna.)

49 §.

1 mom. Skattskyldig, som anfört besvär över beskattningsnämnds eller skattedomstols beslut rörande taxering, må beviljas anstånd med inbetalning av skatt på grund av taxeringen, därest vederbörande taxeringsintendent i yttrande över den skattskyldiges framställning om anstånd förklarar sig icke hava något att erinra mot bifall, helt eller delvis, till densamma. An-

stånd må avse skatt till belopp, som betingas av taxeringsintendentens yttrande.

Har skattskyldig taxerats å mer än en ort för samma inkomst eller förmögenhet eller har fastighet taxerats å mer än en ort, må anstånd medgivnas med inbetalning, helt eller delvis, av ettdera eller båda av de skattebelopp, som påförts i anledning av taxeringen i fråga.

Anståndet skall gälla till dess två månader förflutit från dagen för prövningsnämndens eller vederbörande skattedomstols beslut i anledning av besvären; dock att anstånd med erläggande av fastighetsskatt och skogsvårdsavgifter icke må beviljas för längre tid än i 48 § 1 mom. stadgas.

2 mom. Har dödsbo ansökt om befrielse från erläggande av skatt, som påförts den avlidne eller dödsboet, eller har dödsboet anfört besvär över beslut i sådan fråga, skall vad i 1 mom. första och tredje styckena sägs äga motsvarande tillämpning.

3 mom. Gör skattskyldig gällande att han på grund av fel vid debiteringen påförts skatt obehörigen eller med för högt belopp och har han häri sökt rättelse hos lokal skattemyndighet, må den skattskyldige beviljas anstånd med erläggande av skatten eller del därav. Anståndet skall gälla till dess en månad förflutit från dagen för den lokala skattemyndighetens beslut i anledning av ansökningen om rättelse i debiteringen.

4 mom. Om den preliminära skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas skattskyldig, kan beräknas överstiga motsvarande slutliga skatt och om det överskjutande beloppet är helt eller delvis oguldet, må den skattskyldige, därest han försummat att begära jämkning inom den i 45 § 1 mom. sista stycket angivna tiden, beviljas anstånd med erläggande av så stor del av nämnda belopp, som kan antagas bliva avkortat enligt 65 §.

(Se vidare anvisningarna.)

50 §.

Beslut om anstånd, som i 48 och 49 §§ sägs, meddelas, efter skattskyldigs framställning, av den lokala skattemyndighet, som utfärdat debetsedel å den skatt som med anståndet avses.

Ansökan om anstånd enligt 48 § 2 mom. skall ställas till den lokala skattemyndighet, varom i första stycket förmåles, samt ingivas eller insändas till familjebidragsnämnden i den kommun, som har att utgiva familjebidrag enligt familjebidragsförordningen den 29 mars 1946. Sådan ansökan bör av den värnpliktige göras så snart ske kan och senast inom en månad efter utgången av först infallande uppbördstermin, som anståndet skall avse. Har ansökan icke inkommit till familjebidragsnämnden inom tre månader efter militärtjänstgöringens slut, må ansökningen icke upptagas till prövning.

Beslut om anstånd skall skyndsamt meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne.

I fråga om anstånd avseende kvarstående skatt, skola bestämmelserna i 46 § 3 mom. andra stycket och 47 § äga motsvarande tillämpning.

51 §.

Sedan anstånd meddelats, må den av anståndet omfattade skatten icke indrivas under tiden för anståndet, ej heller må restavgift varom i 58 § sägs uttagas för skatten.

Är skattskyldig berättigad utfå för mycket erlagd skatt, må denna tagas i anspråk för gäldande av restförd skatt, som med anståndet avses.

Har anståndstiden gått till ända utan att skatten till fullo guldits, skall den skattskyldige erlagga restavgift å den del av skatten, som då återstod ogulden.

Uppbörd av skatt.

52 §.

Uppbörd av skatt verkställes genom postverket samt de penninginrättningar, med vilka Kungl. Maj:t därom träffat avtal.

Arbetsgivare skall för arbetstagare ombesörja inbetalning av skatt, som innehållits å dennes lön.

Inbetalning av skatt sker kostnadsfritt.

53 §.

1 mom. Debiterad skatt samt sådan preliminär A-skatt, som av arbetsgivare innehållits med ledning av debetsedel, skall, där ej nedan i denna paragraf eller i 55 eller 56 § annorlunda stadgas, senast under den uppbörds-termin, då skatten förfaller till betalning, medelst skatteanvisning inbetalas å fast postanstalt inom riket eller hos sådan penninginrättning, varom i 52 § sägs.

Inbetalning, som icke skall ske på sätt i nästföljande stycke sägs, må ock kunna fullgöras sålunda, att skattebeloppet medelst girering överföres till postgirokontorets skatteavdelning. För att dylik inbetalning, avseende viss uppbördstermin, skall anses fullgjord under denna termin, skall försändelse innehållande girokort jämte skatteanvisning eller skatteanvisningar ävensom, i sistnämnda fall, summerad förteckning över de olika skattebeloppen hava inkommit till postanstalt senast å terminens sista dag.

Arbetsgivare med minst två arbetstagare så ock annan arbetsgivare, beträffande vilken länsstyrelsen eller i stad den lokala skattemyndigheten så förordnat, skall inbetala under uppbördstermin förfallande skatt, som innehållits å arbetstagares lön, sålunda, att det sammanlagda skattebeloppet medelst inbetalningskort eller girokort inbetalas eller överföres till postgirokontot för skatteavdelningen vid postkontoret i residensstaden. Samtidigt skola skatteanvisningar jämte summerad förteckning över de olika skattebeloppen insändas till skatteavdelningen; arbetsgivare med minst ett-hundra arbetstagare må dock efter tillstånd av vederbörande länsstyrelse insända skatteanvisningar avseende preliminär A-skatt jämte summerad förteckning över de olika, vid varje uppbördstermin till skatteavdelningen inbetalda skattebeloppen allenast en gång om året i samband med inbetalning av skatt förfallande till betalning under uppbördsterminen i januari månad. I sist avsett fall skall arbetsgivaren för varje arbetstagare insända allenast en skatteanvisning på vilken upptagits sammanlagda beloppet av de för arbetstagaren gjorda skatteavdragen. Arbetsgivare, varom i detta stycke för- mäles, må samtidigt med inbetalning av arbetstagares skatt inbetala jämväl arbetsgivaren själv påförd preliminär och kvarstående skatt. För att inbetalning skall anses verkställd under uppbördsterminen, skall inbetalningskortet eller girokortet ävensom i förekommande fall försändelsen hava inkommit till postanstalt senast den 18 i den månad, under vilken terminen infaller.

Vid inbetalning av preliminär A-skatt för arbetstagare skall arbetsgivaren å skatteanvisningen hava angivit storleken av det inbetalade skattebeloppet. Skattskyldig, som önskar före utgången av sista uppbördsterminen under uppbördsåret erlægga preliminär skatt med belopp utöver vad som debiterats, må göra detta medelst skatteanvisning, därvid beloppet antecknas å därför avsedd plats å anvisningen. Sådant belopp skall, därest skattskyldig icke inbetalar vid senare tillfälle under uppbördsåret förfallande skatt, avräknas härå.

2 mom. Sker inbetalning av skatt medelst skatteanvisning å postanstalt eller hos penninginrättning, skall kvitto lämnas i överensstämmelse med anvisningar å debetsedeln.

Vad nu sagts skall även gälla, då skatt inbetalats i den ordning, som i 1 mom. andra stycket sägs, därvid det ankommer å postgirokontorets skatteavdelning att till den, som verkställt inbetalningen eller gireringen, översända särskilt kvitto beträffande varje skatteanvisning.

Kvitto, meddelat i annan ordning än i överensstämmelse med anvisningarna å debetsedeln, gäller icke.

3 mom. Då särskilda skäl därtill äro må Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, generalpoststyrelsen medgiva dels att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må, utan att gälda sådan särskild avgift eller restavgift varom förmåles i 54 eller 58 §, inbetala arbetstagares under uppbördstermin förfallande skatt efter utgången av samma termin eller, beträffande arbetsgivare, som i 1 mom. tredje stycket sägs, efter den 18 i den månad, uppbördsterminen infaller, dels ock att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må inbetala skatt för arbetstagare i annan ordning än i denna förordning sägs.

54 §.

Har skattskyldig eller annan arbetsgivare än i 53 § 1 mom. tredje stycket sägs försummat att under uppbördstermin inbetala därunder förfallande skatt, äger han att senast den 18 i den månad, under vilken terminen infallit, å fast postanstalt inom riket medelst skatteanvisning erlægga skatten, därvid han tillika skall gälda särskild avgift, utgörande för skattebelopp om

	högst 20 kronor	.....	20 öre
över 20 men icke över 50	»	.....	50 »
» 50 » » » 100	»	.....	1 krona samt
över 100	»	.....	1 » för

varje påbörjat hundratal kronor.

Oavsett om inbetalning av skatt avser en eller flera skatteposter, vare högsta avgift etthundra kronor.

Inbetalas skatt i den ordning, som i första stycket sägs, skall postanstalt lämna kvitto i enlighet med vad i 53 § 2 mom. första stycket finnes föreskrivet samt därjämte förse skatteanvisningen med frimärke till belopp, motsvarande den erlagda särskilda avgiften.

Då särskilda omständigheter därtill föranleda, må länsstyrelse förordna om återbetalning, helt eller delvis, av avgift, som erlagts enligt bestämmelserna i denna paragraf.

55 §.

I fråga om inbetalning av skatt för arbetstagare, som är anställd å svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton och för vilken skatteavdrag verkställs, skola i stället för de i 53 § 1 mom. och 54 § meddelade bestämmelserna gälla vad nedan stadgas.

Vederbörande befälhavare skall till rederiet för inbetalning av skatt redovisa belopp motsvarande verkställda skatteavdrag samt översända skatteanvisningar jämte summerad förteckning över de särskilda skattebeloppen.

Vederbörande rederi skall inbetala under uppbördstermin förfallande skatt sålunda att det sammanlagda skattebeloppet för ifrågavarande arbetstagare medelst inbetalningskort eller girokort inbetalas eller överföres till postgirokontot för skatteavdelningen vid postkontoret i residensstaden i det län, där rederiet har sitt huvudkontor; samtidigt därmed skola skatteanvis-

ningar ävensom summerad förteckning över de särskilda skattebeloppen in-sändas till vederbörande skatteavdelning.

Inbetalningen skall ske senast å sista dagen i andra månaden efter den, då uppbördsterminen infallit. Möter hinder för inbetalning inom nämnda tid må länsstyrelsen i det län, där rederiets huvudkontor är beläget, bevilja anstånd med inbetalningen, i regel dock högst en månad.

56 §.

1 mom. Inbetalas i annat fall än i 53 § 1 mom. tredje stycket, 54 eller 55 § sägs skatt medelst skatteanvisning under tiden mellan två uppbörds-terminer, skall skatten anses vara inbetald under den senare av dessa termi-ner, såvida icke av anteckning å inbetalningskort eller girokort eller eljest framgår att inbetalningen avser skatt, som förfallit till betalning under en tidigare uppbördstermin.

2 mom. Till särskilt postgirokonto (*centrala skattekontot*) skall inbetalas eller medelst girering överföras:

a) preliminär A-skatt, som arbetstagare erlägger utöver vad som innehållits genom skatteavdrag å hans lön, eller preliminär B-skatt, som skattskyldig utöver debiterat belopp inbetalar efter utgången av den sista uppbörds-terminen under uppbördsåret;

b) annan skatt än preliminär skatt, därest inbetalning sker av allenast en del av den skatt, som förfaller till betalning under uppbördstermin;

c) skatt, som på grund av att debetsedel saknas eller av annan anledning icke kan inbetalas medelst skatteanvisning; samt

d) skatt, som icke inbetalats inom föreskriven tid men som erlägges in-nan indrivning sker.

Även om arbetstagare vid anställning, avsedd att vara kortare tid än en vecka, överlämnat debetsedel å preliminär A-skatt, må arbetsgivaren till centrala skattekontot inbetala för arbetstagaren innehållen preliminär A-skatt.

Vid inbetalning av skatt som under d) sägs skall samtidigt inbetalas rest-avgift, varom i 58 § förmåles.

3 mom. Beträffande inbetalning som i 2 mom. första stycket under b) och c) samt i 2 mom. andra stycket sägs skall följande gälla.

Avser inbetalningen skatt, som innehållits för arbetstagare, vars anställ-ning upphört före ingången av månad, varunder nästföljande uppbördster-min inträffar, skall inbetalningen göras inom fjorton dagar från det anställ-ningen upphörde, dock icke senare än å nämnda uppbördstermin, såvida länsstyrelsen eller i stad den lokala skattemyndigheten icke medgivit an-stånd med inbetalningen.

I annat fall än i föregående stycke sägs skall inbetalningen verkställas senast under den uppbördstermin, då skatten förfaller till betalning.

Vad ovan i detta moment sägs, har icke avseende beträffande inbetalning av skatt, som innehållits för arbetstagare å svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton. Skatt som innehållits för sådan arbetstagare skall även i nu avsedda fall inbetalas inom tid, som i 55 § sägs.

4 mom. Skatt, som inbetalas till centrala skattekontot, skall anses vara inbetald den dag då inbetalningskort eller försändelse innehållande girokort inkommit till postanstalt.

Vid inbetalningen skall å inbetalningskortet eller girokortet angivas den skattskyldiges namn och postadress ävensom skatteslag, uppbördsår och uppbördstermin, samt, där så kan ske, den skattskyldiges födelsetid och mantalsskrivningsadress samt debetsedelns nummer. Då arbetsgivare inbe-

talas genom skatteavdrag innehållen skatt, skall därjämte arbetsgivarens namn och adress angivas. Ej må inbetalnings- eller girokort avse mer än en skattskyldig och en skattepost.

Då arbetsgivare till centrala skattekontot har att vid samma tillfälle inbetala skatt för flera arbetstagare, må, oaktat vad nyss sagts, inbetalningen ske i en post, därest samtidigt insändes förteckning över arbetstagarna utvisande på envar av dem belöpande skattebelopp. Till förteckningen, som jämväl skall innehålla uppgifter i enlighet med vad i nästföregående stycke sägs, skall användas av postverket tillhandahållen blankett.

5 mom. Har till centrala skattekontot inbetalt belopp på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter icke kunnat tillgodoföras skattskyldig inom sju år efter utgången av det uppbördsår, under vilket inbetalningen skedde, skall beloppet tillfalla statsverket.

57 §.

Penninginrättning, varom i 52 § sägs, postanstalt och postgirokontorets skatteavdelning skola redovisa inbetald skatt till skatteavdelning vid postkontor i residensstad i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer.

Skatteavdelning vid postkontor eller, såvitt gäller skattskyldiga i stad och Kungl. Maj:t ej annorlunda förordnat, den lokala skattemyndigheten i staden skall anteckna inbetald skatt å uppbördskort samt upprätta restlängd i den ordning Kungl. Maj:t bestämmer.

Indrivning av restförd skatt.

58 §.

1 mom. Har skattskyldig eller arbetsgivare som verkställt skatteavdrag underlåtit att inbetala skatt i tid och ordning, som i 53, 54 eller 55 § eller 56 § 3 mom. sägs, skall utgå restavgift, beräknad efter fyra öre för varje hel krona av den del av skatten, som sålunda icke erlagts, dock ej mindre än tjugufem öre. Vad nu sagts skall i fall, som avses i 56 § 3 mom. andra stycket, gälla endast om där angiven inbetalning icke verkställts senast under den uppbördstermin, som infaller närmast efter utgången av den månad, under vilken skatteavdraget verkställts, eller, därest anstånd med inbetalningen medgivits, före anståndstidens utgång.

2 mom. Då särskilda omständigheter därtill föranleda, må befrielse från skyldighet att erlagga restavgift meddelas av länsstyrelse.

Riksräkenskapsverket äger att, i den mån så påkallas, meddela särskilda föreskrifter i fråga om befrielse från skyldighet att erlagga restavgift.

59 §.

Det åligger utmätningsman eller, efter dennes uppdrag, utmätningsman underställt exekutionsbiträde att enligt av Kungl. Maj:t utfärdade bestämmelser verkställa indrivning av skatt och för sådant ändamål, i den utsträckning detta är medgivet, förrätta utmätning eller bevilja införsel.

60 §.

1 mom. Vad i 6 § utsökningslagen stadgas om jäv mot utmätningsman gälle ock med avseende å den, som förrättar utmätning för skatt.

2 mom. Vid utmätning för skatt skola, med de förbehåll som i 3 mom. sägs, lända till efterrättelse utsökningslagens föreskrifter om verkställighet av

utmätning och vad därvid må undantagas, om utmätt egendoms försäljning, om fördelning av medel, som till följd av utmätning influtit, samt om klagan över utmätningensmans förfarande.

3 mom. Vad i utsökningslagen stadgas om skyldighet för borgenär att i vissa fall förskjuta kostnad äger ej tillämpning vid utmätning för skatt.

Utmätning må även i gäldenärens frånvaro genast förrättas utan att sådan underrättelse, varom i 59 och 60 §§ utsökningslagen sägs, blivt honom meddelad. Skall utmätning ske av gäldenären tillhörig fast egendom, som finnes å annan ort än där han har sitt hemvist, skall dock underrättelse jämte uppgift om förrättningsstället med rekommenderat tjänstebrev senast fjorton dagar före förrättningen avsändas till gäldenären under adress, som angivits i restlängden eller eljest kan av utredningsmannen utrönas. Återkommer brevet såsom obeställbart, skall utmätningensmannen därom underrätta överexekutor vid insändandet av protokoll över utmätningen; och åligger det i sådant fall överexekutor att, innan vidare åtgärder för egendomens försäljning vidtagas, anställa de ytterligare efterforskningar rörande gäldenärens vistelseort, som med hänsyn till av utmätningensmannen redan vidtagna åtgärder och övriga omständigheter må anses erforderliga, samt, om vistelseorten därvid utrönas, på sätt överexekutor finner lämpligt lämna gäldenären underrättelse om utmätningen. Har egendomen veterligen övergått till ny ägare, skola åtgärder varom i detta stycke sägs i stället vidtagas för hans underrättande. Kan hans adress ej utrönas, bör dock underrättelse lämnas förre ägaren.

4 mom. Beträffande införsel för skatt skall iakttagas vad som är stadgat i 21 § lagen om införsel i avlöning, pension eller livränta.

61 §.

1 mom. Därest skattskyldig, som häftar för restförd skatt, enligt vunnen upplysning vistas å känd ort utom riket och skatten vid undersökning inom riket icke kunnat uttagas, skall utmätningensmannen, där ej stadgandet i 2 mom. till annat föranleder, därom göra anmälan hos länsstyrelsen, som såvitt ske kan vidtager åtgärd för att den skattskyldige genom vederbörande beskickning eller konsulat erhåller anmaning att till beskickningen eller konsulatet erlägga skatten. Sådan anmälan skall, därest särskilda skäl icke föreligga, göras allenast om det restförda beloppet uppgår till minst tvåhundra kronor.

2 mom. Föreligger mellan Sverige och främmande stat överenskommelse, på grund varav handräckning i sistnämnda stat kan erhållas för indrivning av skatt, skall det åligga utmätningensmannen att, om skatten ej kunnat uttagas här i riket men anledning föreligger till antagande att den skall kunna indrivnas genom handräckning i den främmande staten, vidtaga de åtgärder, som enligt vad särskilt stadgats erfordras för erhållande av sådan handräckning.

62 §.

Finner länsstyrelsen efter anmälan av utmätningensman eller eljest sådana omständigheter föreligga, att skattskyldig eller arbetsgivare, som jämlikt denna förordning är ansvarig för arbetstagares skatt, bör försättas i konkurs här i riket för utfående av skatt, skall länsstyrelsen förordna, att utmätningensmannen skall göra framställning därom; dock att, då skattebelopp, för vilket den skattskyldige eller arbetsgivaren häftar, understiger etthundra kronor, sådan framställning ej må ske, med mindre i det föreliggande fallet synnerliga skäl därtill äro.

Länsstyrelsen må, där så finnes med hänsyn till föreliggande omständigheter böra ske, uppdraga åt utmättningsman att själv avgöra huruvida framställning, som i föregående stycke sågs, bör göras.

63 §.

I den omfattning och på det sätt Kungl. Maj:t föreskriver skall utmättningsman eller exekutionsbiträde utfärda särskilt kvitto (*indrivningskvitto*) å medel, som han uppbär enligt denna förordning. Kvitto utfärdat annorledes än i enlighet med vad därom föreskrives är icke gällande.

64 §.

För indrivning av skatt, som ankommit på landsfiskal, skall stadgad restavgift tillfalla statsverket. Har landsfiskal för indrivningen anlitat exekutionsbiträde, äger dock denne uppbära hälften av restavgiften för medel med vilkas indrivning han tagit befattning, dock högst femtio kronor för varje restförd skattepost.

Har indrivningen ankommit på annan utmättningsman än landsfiskal, äger sådan utmättningsman uppbära restavgiften, i den mån denna icke överstiger etthundra kronor för varje restförd skattepost. Har exekutionsbiträde anlitats för indrivningen, äger dock denne uppbära hälften av den utmättningsmannen tillkommande restavgiften för medel, med vilkas indrivning han tagit befattning. Där i stad, med eller utan magistrat, i övrigt finnas meddelade särskilda föreskrifter rörande dispositionen av restavgift, skola dessa föreskrifter fortfarande tills vidare tillämpas. Restavgiften skall till den del densamma överstiger etthundra kronor tillfalla statsverket.

Har utmättningsman fått vidkännas kostnad för införande i ortstidning av kungörelse om utmätt lös egendoms försäljning eller för egen resa vid utmätning av fast egendom, vare han, där utmätningen ägt rum för uttagande av skatt, berättigad till ersättning för sagda kostnad på sätt i enskilda utsokningsmål gäller.

Restavgift och ersättning, varom i denna paragraf är fråga, må utan särskilt bemyndigande uttagas.

Avkortning och avskrivning av skatt.

65 §.

Avkortning av ogulden debiterad skatt skall äga rum, då någon vunnit nedsättning i eller befrielse från honom påförd taxering eller debitering eller då dödsbo befriats från att erlägga skatt, dock att preliminär skatt skall avkortas endast i den mån den blivit restförd. Skall annan skattskyldig erlägga avkortat belopp, skall i samband med beslutet om avkortning förordnas om beloppets uttagande av denne, såvida han icke på grund av stadgandet i 70 § är fri från betalningsskyldighet.

Vidare skall, därest skattskyldig vid debitering av slutlig skatt gottskrivits preliminär skatt till högre belopp än den slutliga skatten, det överskjutande beloppet avkortas i den mån det är oguldet.

Har arbetsgivare till gäldande av arbetstagens skatt verkställt avdrag å lön jämlikt denna förordning eller jämlikt lagen om införsel i avlöning, pension eller livränta men trots anmaning underlåtit att inbetala det innehållna beloppet, skall häremot svarande skatt, därest denna är debiterad, avkortas såvitt den skattskyldige angår samtidigt som ett motsvarande belopp uppdebiteras såsom fordran å arbetsgivaren.

66 §.

Avskrivning av debiterad skatt må äga rum:

1) då den skattskyldige saknar utmättningsbara tillgångar till skattens gäldande och införsel i honom tillkommande avlöning, pension eller livränta enligt gällande bestämmelser icke kan äga rum, dock att avskrivning icke må ske för skatt, för vilken fast egendom svarar, med mindre utretts att betalning för skatten icke kunnat erhållas ur egendomen;

2) då upplysning icke kunnat vinnas om skattskyldigs vistelseort eller skattskyldig icke kunnat anträffas å ort, där han enligt inhämtade upplysningar antagits uppehålla sig;

3) då skattskyldig vistas å utrikes ort och åtgärd av beskickning eller konsulat eller vederbörande utländska myndighet vidtagits för beloppets utfående, utan att detsamma influtit;

4) då skattskyldig vistas å utrikes ort och anmaning att gälda skatten icke kan tillställas honom genom beskickning eller konsulat eller vederbörande utländska myndighet; samt

5) då beloppet av den skatt, för vilken till utlandet avflyttad eller därstädes eljest bosatt skattskyldig häftar, icke uppgår till tvåhundra kronor och särskilda skäl för åtgärd varom i 61 § 1 mom. sägs icke föreligga.

Avskrivning av preliminär skatt må icke äga rum förrän efter utgången av andra uppbördsåret efter det, under vilket skatten förfallit till betalning.

Avskrivning av kvarstående och tillkommande skatt må icke äga rum förrän efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten förfallit till betalning.

Då arbetsgivaren jämlikt 75 § är ansvarig för arbetstagares skatt, må avskrivning av denna icke äga rum, förrän det befunnits, att skatten av anledning, som i första stycket sägs, ej heller kan utfås av arbetsgivaren.

67 §.

Länsstyrelsen skall pröva fråga om avkortning eller avskrivning av skatt och, där stadgade förutsättningar härför föreligga, förordna om skattens avkortning eller avskrivning.

Har avskrivning av skatt ägt rum kvarstår likväl den skattskyldiges och, i förekommande fall, arbetsgivarens betalningsskyldighet.

Restitution av skatt.

68 §.

1 mom. Överstiger erlagd preliminär skatt motsvarande slutliga skatt eller har genom skatteavdrag enligt 40 § tredje stycket innehållits mer än som svarar mot den skattskyldige påfordrad kvarstående skatt, skall länsstyrelsen i det län, där skatten debiterats, skyndsamt ombesörja att det överskjutande beloppet återbetalas till den skattskyldige utan kostnad för denne. Restitution skall dock icke ske av belopp understigande fem kronor.

Det åligger lokal skattemyndighet i stad att skyndsamt tillhandahålla länsstyrelsen erforderliga uppgifter om skatt, som enligt första stycket skall återbetalas till skattskyldiga i staden.

Sedan beslut, som i 45 § 2 mom. avses, inkommit till länsstyrelsen, skall länsstyrelsen utan kostnad för den skattskyldige till denne återbetala det belopp, som han enligt beslutet äger återbekomma.

Finner Kungl. Maj:t sådan återbetalning av skatt som i första stycket sägs böra verkställas av annan än länsstyrelse, må Kungl. Maj:t därom förordna.

2 mom. Har riksräkenskapsverket vid granskning av verkställd debitering funnit, att anledning föreligger till antagande att slutlig eller kvarstående skatt, fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter eller i 1 § omförmälda annuiteter eller tillkommande skatt blivit någon påförd obehörigen eller med för högt belopp eller att skattskyldig tillgodoräknats överskjutande preliminär skatt med för lågt belopp, skall ämbetsverket underrätta vederbörande länsstyrelse härom. Länsstyrelsen har att verkställa den utredning i ärendet, som må finnas erforderlig, och att, därest vederbörande finnes hava erlagt skatt obehörigen eller med för högt belopp eller tillgodoräknats överskjutande preliminär skatt med för lågt belopp, till honom återbetala vad som för mycket erlagts. Finner länsstyrelsen eljest att förhållande, som nyss sagts, föreligger har länsstyrelsen likaledes att återbetala för mycket erlagt belopp.

Envar, som eljest vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig eller kvarstående skatt, fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter eller i 1 § omförmälda annuiteter eller tillkommande skatt eller berättigas återbekomma ytterligare överskjutande preliminär skatt, äger att genom länsstyrelsen i det län, där debiteringen skett, kostnadsfritt återbekomma vad han för mycket erlagt.

3 mom. Skall den, som jämlikt stadgandet i 2 mom. är berättigad återbekomma skatt, som debiteras å en ort för visst år, i stället utgöra skatt, som debiterats eller bör debiteras å samma ort men i annan ordning eller å annan ort eller för annat år, och är sistnämnda skatt vid meddelandet av beslut i restitutionsärendet ej gulden, äger den skattskyldige utfå allenast den del av det för mycket erlagda beloppet, som överstiger det belopp vilket han sålunda rätteligen har att utgöra. Återstoden av det erlagda beloppet skall gottskrivas den skattskyldige till gäldande av sistnämnda skatt och i förekommande fall skyndsamt tillställas länsstyrelsen i det län, inom vilket den ort är belägen, där skatten debiterats eller bör debiteras.

4 mom. Häftar den, som enligt 1 eller 2 mom. är berättigad återbekomma erlagt skattebelopp eller som är berättigad till ränta enligt 69 § 1 mom., för restförd skatt, äger han utfå allenast vad som överstiger det oguldna beloppet jämte därå belöpande restavgift. Återstoden skall gottskrivas honom till gäldande av den oguldna skatten jämte restavgift och i förekommande fall tillställas annan länsstyrelse med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

Vad i föregående stycke stadgas skall äga motsvarande tillämpning då skattskyldig, vilken enligt 1 mom. är berättigad återbekomma erlagt preliminär skatt, har att gälda tillkommande skatt, som avser inkomst under det år vartill den preliminära skatten hänförs sig. Har, då återbetalning enligt 1 mom. skall ske, den tillkommande skatten icke påförts men kan med fog antagas att sådan skatt kommer att påföras på grund av beslut av prövningsnämnd om höjd taxering eller av länsstyrelse om höjd debitering, må den preliminära skatten innehållas i avbidan på att tillkommande skatt påföres.

69 §.

1 mom. Därest den preliminära skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas skattskyldig vid debitering av slutlig skatt, till den del densamma erlagts överstiger den slutliga skatten med minst en femtedel av denna eller med minst tiotusen kronor, äger den skattskyldige erhålla ränta med tre procent, för en beräknad tid av ett år, å den del av det överskjutande beloppet, som överstiger ettusen kronor; dock att det belopp, varå ränta sålunda skall beräknas, skall avrundas till närmast lägre hundratal kronor. Vid bedömandet av om och med vilket belopp ränta skall utgå, skall i den preliminära

skatten icke inräknas sådan i 27 § 2 mom. under 3) omförmäld preliminär skatt, som erlagts efter den 30 april året näst efter inkomståret; vidare skall med slutlig skatt likställas sådan tillkommande skatt, som enligt vad i 68 § 4 mom. andra stycket sägs helt eller delvis skall gäldas med där omförmäld preliminär skatt.

Ränta som i föregående stycke sägs skall icke utgå å belopp, varå i 2 mom. omförmäld ränta tillgodoföres den skattskyldige.

2 mom. Den som jämlikt 68 § 2 mom. äger återbekomma för mycket erlagd skatt skall erhålla ränta därå efter fem procent för år. Sådan ränta skall dock icke utgå å belopp som dödsbo i anledning av skattskyldigs frånfälle befriats från att erlægga eller å räntebelopp som påförts enligt stadgandet i 27 § 3 mom. I fall varom i 68 § 3 mom. sägs skall ränta utgå endast å den del av det för mycket erlagda beloppet, som skall utbetalas till den skattskyldige.

Vid beräkning av ränta enligt detta moment skall iakttagas:

att ränta utgår för skatt, som preliminärt erlagts under vederbörligt uppbördsår, från utgången av nämnda år samt för annan skatt, därest den erlagts under förra hälften av ett uppbördsår, från och med den 1 därpå följande september och, därest den erlagts under senare hälften av ett uppbördsår, från och med den 1 därpå följande mars;

att, därest skatt betalats före uppbördstermin, då skatten förfallit till betalning, skatten anses som erlagd under nämnda uppbördstermin;

att, därest skatten betalats i flera poster och restitutionen avser allenast viss del av det sammanlagda skattebeloppet, det för mycket erlagda beloppet avräknas mot det eller de belopp som sist guldits; samt

att ränta utgår till och med den dag, då beloppet återbetalas.

Efterkrav och preskription av skatt.

70 §.

1 mom. För slutlig eller kvarstående skatt, fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter eller i 1 § omförmälda annuiteter eller tillkommande skatt, som blivit från debitering obehörigen utesluten eller till för ringa belopp påford, är den skattskyldige fortfarande ansvarig. Har skattskyldig gottskrivits preliminär skatt med för högt belopp och har till följd därav skatt felaktigt restituerats, är han skyldig att till statsverket återbetala vad han sålunda oriktigt utfått. Dock är han fri från betalningsskyldighet som i detta moment sägs, därest krav icke delgives honom inom fyra år efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten rätteligen skolat debiteras eller felaktigt blivit gottskriven, samt beslut angående hans betalningsskyldighet är meddelat inom två år efter det kravet hos honom anställdes.

2 mom. Finner länsstyrelsen efter anmälan av lokal skattemyndighet eller eljest, att skatt blivit från debitering obehörigen utesluten eller till för ringa belopp påford eller att preliminär skatt blivit gottskriven med för högt belopp, har länsstyrelsen att efter hörande av den skattskyldige fastställa det belopp denne har att gälda.

71 §.

Åtgärder för uttagande av skatt må icke vidtagas senare än fem år efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten enligt verkställd debitering skolat erläggas.

Centrala uppborðsnämnden.

72 §.

Kungl. Maj:t förordnar en för hela riket gemensam nämnd (*centrala uppborðsnämnden*) med uppgift att

dels, efter framställning från länsstyrelse, lokal skattemyndighet, arbetsgivare eller skattskyldig eller när anledning därtill eljest uppkommer, meddela bindande förklaring beträffande frågor om sättet för uttagande av preliminär skatt samt om verkställande av skatteavdrag,

dels lämna anvisningar i frågor rörande uppborðsförfarandet,

dels, efter framställning från länsstyrelse eller lokal skattemyndighet, avgiva yttranden i ärenden rörande uppborð av skatt,

dels ock, när anledning därtill föreligger, till Kungl. Maj:t avgiva förslag till föreskrifter rörande tillämpning av denna förordning.

Nämnden skall bestå av ordförande och fyra ledamöter. En av ledamöterna skall förordnas till vice ordförande.

Ordföranden och vice ordföranden skola vara lagkunniga och erfarna i domarvärv, allmänna eller administrativa, eller eljest väl kvalificerade för sin uppgift. Av övriga ledamöter skola en äga särskild insikt och erfarenhet i uppborðsfrågor samt två vara i arbetsförhållanden erfarna och kunniga. Sistnämnda båda ledamöter förordnas för två år i sänder, en efter förslag av svenska arbetsgivarföreningarnas förtroenderåd och en efter förslag av landsorganisationen i Sverige.

För envar ledamot utses en suppleant enligt samma regler som gälla för utseende av ledamöter.

Förslag till ledamot och suppleant skall för att vinna avseende upptaga minst två personer, lämpliga såsom ledamot, och två personer, lämpliga såsom suppleant. Har vederbörligt förslag icke avgivits, förordnar Kungl. Maj:t ändå ledamot och suppleant.

Nämnden är beslutförr, då tre medlemmar äro tillstädes.

Nämnden må i den utsträckning Kungl. Maj:t förordnar åtnjuta biträde av sakkunniga.

Beträffande nämndens verksamhet skola de i 110 §, 111 § 1 mom. samt 112 § taxeringsförordningen meddelade bestämmelserna i tillämpliga delar gälla.

Rätt att taga del av preliminär självdeklaration m. m.

73 §.

Häradsskrivare, kronokamrerare, tjänsteman hos lokal skattemyndighet eller hos länsstyrelse, ordförande och ledamöter i den centrala uppborðsnämnden, hos nämnden anställda tjänstemän samt sakkunnig, som biträder nämnden, ävensom, med motsvarande tillämpning av bestämmelsen i 56 § 1 mom. första stycket taxeringsförordningen, beskattningsnämnd äga taga del av preliminär självdeklaration eller annan uppgift eller handling, som avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelse i denna förordning. Självdeklaration, uppgift eller handling som nyss sagts skall jämväl tillhandahållas andra tjänstemän än de förut nämnda, därest dessa i och för sin befattning böra erhålla del därav.

Den, som äger taga del av självdeklaration, uppgift eller handling, varom i första stycket sägs, må, i den mån så erfordras för fullgörande av vad veder-

börande jämlikt denna förordning åligger, jämväl taga del av självdeklaration eller annan uppgift eller handling som avlämnats till ledning vid årlig taxering.

Självdeklaration, uppgift eller handling som i första stycket sägs skall förvaras under samma tid som motsvarande självdeklaration vid årlig taxering.

Vad i 56 § 1 mom. andra, fjärde, femte, sjätte och åttonde styckena taxeringsförordningen stadgas beträffande självdeklaration, uppgift eller handling som avlämnats till ledning vid årlig taxering, skall i tillämpliga delar gälla även i fråga om självdeklaration, uppgift eller handling som i första stycket avses.

Ansvarighet för debitering, uppbörd, indrivning och redovisning av skatt.

74 §.

1 mom. Härads skrivar eller kronokamrerare är ansvarig för den debitering, som på honom ankommer.

Postverket ansvarar för den uppbörd av skatt, som äger rum genom verkets försorg.

Kronokamrerare är ansvarig för den redovisning av skatt, som på honom ankommer.

Utmättningsman ansvarar för indrivning och den redovisning därav, som på honom ankommer.

2 mom. Underlåter lokal skattemyndighet eller utmättningsman att inom föreskriven tid fullgöra vad på vederbörande enligt denna förordning ankommer, skall länsstyrelsen, då sådant blivit känt, omedelbart vidtaga de åtgärder, vartill förhållandena kunna föranleda.

Arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, m. m.

75 §.

Underlåter arbetsgivare, som är skyldig verkställa skatteavdrag, utan skäligen anledning att vederbörligen fullgöra denna skyldighet, är han jämte arbetstagaren ansvarig för skatt, vilken skatteavdraget skolat avse, till belopp som svarar mot vad han underlåtit att avdraga. Krav på erläggande av skattebelopp som nu sagts må följaktligen riktas mot såväl arbetsgivaren som arbetstagaren, dock att därest den sistnämnde vistas å känd ort inom riket arbetsgivaren må krävas endast om arbetstagaren underlåtit att efter anmaning gälda skattebeloppet i fråga.

Efterkommer arbetsgivaren icke anmodan att erlægga beloppet, må det samma uttagas i den ordning som stadgas i fråga om indrivning av skatt, dock att införsel ej må beviljas.

Arbetsgivare eller arbetstagare, som har att erlægga mot underlåtet skatteavdrag svarande belopp, är tillika skyldig att å beloppet erlægga restavgift.

Har lokal skattemyndighet icke prövat, om arbetsgivare är skyldig att svara för arbetstagares skatt, skall utmättningsmannen, därest arbetsgivaren bestrider sådan skyldighet, av den lokala skattemyndigheten i orten inhämta besked, huruvida arbetsgivaren är att anse såsom ansvarig för skatten. Denna må hos arbetsgivaren uttagas endast därest sistnämnda myndighet finner sådan ansvarighet föreligga.

Därest arbetsgivare efter besvär över lokal skattemyndighets beslut funnits icke vara ansvarig för arbetstagares skatt, skall länsstyrelsen till arbetsgivaren återbetala skatt, som denne erlagt för arbetstagaren, jämte erlagd restavgift ävensom ränta efter fem procent för år.

Har arbetstagares skatt uttagits hos arbetsgivare, skall, om indrivningskvitto överlämnas till arbetsgivaren, nämnda förhållande anmärkas å indrivningskvittot.

76 §.

Arbetsgivare, som betalat skatt för arbetstagare jämlikt 75 §, äger söka skattebeloppet åter av arbetstagaren. Härvid har arbetsgivaren att till vederbörande utmätningsman ingiva det indrivningskvitto, som må hava överlämnats till arbetsgivaren, eller på annat sätt hos utmätningsmannen styrka, att han erlagt skatten.

Utmätningsmannen må hos arbetstagaren uttaga beloppet i samma ordning som stadgats i fråga om indrivning av skatt, dock att införsel ej må beviljas. Därvid är arbetstagaren skyldig att å beloppet erlægga restavgift.

77 §.

Har arbetsgivare verkställt skatteavdrag men icke inbetalat det innehållna beloppet i tid och ordning, som i 53, 54 eller 55 § eller 56 § 3 mom. sägs, må beloppet uttagas hos arbetsgivaren i samma ordning som stadgats i fråga om indrivning av skatt, dock att införsel ej må beviljas.

Arbetstagaren är fri från betalningsansvar för motsvarande skattebelopp.

78 §.

1 mom. Arbetsgivare, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker, skall hava sin bokföring så ordnad att därav framgå arbetstagares namn, lönebelopp och skatteavdrags belopp samt, därest debetsedel eller skattekort företetts för arbetsgivaren, arbetstagarens födelsetid och mantalsskrivningsadress ävensom nummer å för honom utfärdad debetsedel.

Jämväl annan arbetsgivare än i första stycket sägs, som har att verkställa skatteavdrag å arbetstagares lön och för vilken den utbetalade lönen utgör omkostnad i förvärvskälla, är skyldig att i enahanda omfattning föra anteckningar i hänseenden som nyss sagts.

Efter anmaning av vederbörande föredragande i uppbördsärenden hos länsstyrelsen eller av lokal skattemyndighet åligger det sådan arbetsgivare, som i första stycket avses, att tillhandahålla sin bokföring med därtill hörande handlingar för kontroll å verkställandet av skatteavdrag, och sådan arbetsgivare, varom i andra stycket sägs, att tillhandahålla där angivna anteckningar för dylik kontroll.

Här avsedd kontroll skall såvitt möjligt ske på sådant sätt och på sådan tid, att den icke förorsakar hinder i verksamheten för den som är föremål för kontrollen. Där arbetsgivaren så begär och detta lämpligen kan ske, skall kontrollen verkställas hos honom. Hava handelsböcker eller andra handlingar överlämnats för kontroll, skola de så snart ske kan återställas. Meddelande om resultatet av kontrollen skall snarast lämnas arbetsgivaren.

2 mom. Det åligger envar arbetsgivare att efter anmaning av vederbörande föredragande i uppbördsärenden hos länsstyrelsen eller av lokal skattemyndighet lämna uppgift om anställda arbetstagare, utbetalda löner och beloppet av verkställda skatteavdrag.

Straffbestämmelser m. m.

79 §.

Har någon lämnat oriktig uppgift till arbetsgivare om förhållande, som har betydelse för verkställandet av skatteavdrag, under sådana omständigheter att det kan antagas hava skett i syfte att åstadkomma att skatteavdrag icke verkställas eller sker med för lågt belopp, eller

har någon i preliminär självdeklaration eller i ansökan om jämkning av preliminär skatt eller i annan uppgift uppsåtligen eller av grov oaktsamhet lämnat oriktig uppgift, ägnad att för honom eller den han företräder leda till frihet från preliminär skatt eller till för låg sådan skatt, eller

har någon i ansökan jämlikt 41 § 2 mom. om nedsatt skatteavdrag eller i ansökan om anstånd med inbetalning av skatt uppsåtligen eller av grov oaktsamhet lämnat oriktig uppgift angående förhållande av betydelse för ärendets avgörande,

straffes med dagsböter.

80 §.

1 mom. Utbetalar arbetsgivare, som är skyldig verkställa skatteavdrag, lön utan att denna minskats med föreskrivet belopp för gäldande av arbetstagens skatt och sker detta uppsåtligen eller av oaktsamhet, som ej är allenast ringa, straffes med dagsböter.

Fullgör arbetsgivare icke sin skyldighet att inom föreskriven tid till uppdragsmyndighet inbetala belopp motsvarande det, varmed arbetstagens lön minskats för gäldande av dennes skatt, och ligger i avseende härå uppsåt eller grov oaktsamhet arbetsgivaren till last, straffes med dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

2 mom. Underlåter någon att behörigen fullgöra vad honom enligt 19 § åligger, eller

fullgör icke arbetsgivare behörigen vad honom enligt 78 § 1 mom. första eller andra stycket åligger,

straffes med böter, högst trehundra kronor.

81 §.

Den, som jämlikt 73 § tagit del av självdeklaration eller annan uppgift eller handling, som avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelse i denna förordning eller som avlämnats till ledning vid årlig taxering, må ej i vidare mån än utövningen av tjänst eller uppdrag erfordrar offentliggöra eller yppa innehållet i sådan handling. Bryter någon häremot, straffes med dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

82 §.

Straff enligt denna förordning skall icke inträda, då den skyldige för sin förseelse är underkastad ansvar för tjänstefel eller förseelsen eljest är belagd med straff enligt allmänna strafflagen.

83 §.

Hörsammar icke skattskyldig anmaning att avlämna preliminär självdeklaration eller att fullständiga sådan deklaration eller att för jämkning inkomma med för den skattskyldige utfärdad debetsedel å preliminär skatt, eller

underlåter någon att hörsamma anmaning enligt 19 §, eller

underlåter arbetsgivare, som är skyldig verkställa skatteavdrag, att fullgöra sådan skyldighet eller verkställer han skatteavdrag med för lågt belopp, eller

fullgör arbetsgivare icke vad honom åligger enligt 43 eller 78 §, äger länsstyrelsen förelägga den försumlige lämpligt vite.

Om uttagande av förelagt vite förordnar länsstyrelsen efter anmälan av vederbörande föredragande i uppbörsärenden hos länsstyrelsen, kronokamrerare eller häradskrivare.

Besvär m. m.

84 §.

Förmenar någon, att slutlig eller kvarstående skatt, fastighetsskatt, skogs-vårdsavgifter eller i 1 § omnämnda annuiteter eller tillkommande skatt blivit genom fel vid debiteringen obehörigen eller med oriktigt belopp honom påförd eller att överskjutande preliminär skatt, varom i 68 § 1 mom. sägs, tillgodoräknats honom med för lågt belopp eller att felaktighet ägt rum vid utskrivandet av hans debetsedel, äger han att däri söka rättelse hos den lokala skattemyndighet, som verkställt debiteringen. Ansökan om rättelse skall ingivas till nämnda myndighet inom ett år efter det sökanden erhållit vederbörlig debetsedel.

85 §.

1 mom. Den, som icke åtnöjes med beslut enligt denna förordning av lokal skattemyndighet, äger i beslutet söka ändring hos länsstyrelsen genom besvär, vilka skola hava inkommit till länsstyrelsen inom en månad från den dag, då klaganden erhöll del av beslutet.

2 mom. Har skattskyldig enligt 27 § 3 mom. påförts ränta å kvarstående skatt och beror den kvarstående skatten av förhållande, varöver den skattskyldige icke skäligen kunnat råda, äger länsstyrelsen i det län, där räntan påförts, efter ansökan befria den skattskyldige från att helt eller delvis gälda sådan ränta.

Har endera av äkta makar, vilka taxerats enligt för gift skattskyldig gällande bestämmelser, att gälda ränta å kvarstående skatt och skulle, därest räntebereäkningen gjorts för makarna gemensamt, sådan ränta icke hava påförts eller hava påförts med lägre belopp än som skett, må länsstyrelse som i första stycket sägs efter ansökan meddela befrielse, helt eller delvis, från erläggande av räntan.

Ansökan, som i detta moment sägs, skall hava inkommit till länsstyrelsen före utgången av året näst efter taxeringsåret.

(Se vidare anvisningarna.)

86 §.

Över länsstyrelsens beslut enligt denna förordning må besvär anföras hos kammarrätten, dock att klagan icke må föras över länsstyrelsens beslut rörande preliminär taxering, sättet för uttagande av preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag eller anstånd med inbetalning av skatt. Besvären skola hava inkommit till länsstyrelsen inom en månad från den dag, då klaganden erhöll del av beslutet, vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke upptagas till prövning. Ej må den omständigheten, att besvären i stället för till länsstyrelsen ingivits till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären till kammarrätten inkommit före utgången av nyss stadgade besvärstid. I sådant fall skola besvären av kammarrätten omedelbart överlämnas till vederbörande länsstyrelse.

Sedan besvären inkommit till länsstyrelsen, har länsstyrelsen att infordra förklaringar och, där förklaringarna därtill föranleda, påminnelser från ve-

derbörande samt därefter skyndsamt överlämna handlingarna till kammarrätten med det yttrande, vartill omständigheterna giva anledning.

Över kammarrättens utslag må klagan föras hos Kungl. Maj:t genom besvär, vilka tillika med bevis om dagen för utslaget delfående skola hava inkommit till finansdepartementet inom två månader från den dag, då klaganden erhöll del av utslaget, vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke upptagas till prövning.

Vid prövning av besvär över utdömande av vite må jämväl frågan, huruvida vitet bort föreläggas, komma under bedömande.

87 §.

Besvär över beslut enligt denna förordning eller över taxering befriar icke klaganden i vidare mån än i 49 § sägs från att i behörig ordning erlägga skatt.

Särskilda föreskrifter.

88 §.

Om debitering, uppbörd, indrivning och redovisning av skatt i Stockholm skall gälla, utöver eller i stället för vad i denna förordning är stadgat, vad Kungl. Maj:t därom särskilt förordnar.

89 §.

De närmare föreskrifter, som erfordras för tillämpningen av denna förordning meddelas av Kungl. Maj:t.

Anvisningar

till 3 §.

1. Frågan huruvida skattskyldig skall erlägga preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt skall, då preliminär självdeklaration som i 16 § sägs icke avgivits eller upplysning om den skattskyldiges inkomstförhållanden eljest icke vunnits, bedömas med ledning av senast verkställda årliga taxering. Därest därvid den skattskyldiges inkomst av annat än tjänst och tillfällig förvärvsverksamhet uppgår till högst en fjärdedel av den sammanlagda uppskattade inkomsten, bör den skattskyldige erlägga preliminär A-skatt. Eljest bör han påföras preliminär B-skatt. Har preliminär självdeklaration avlämnats eller upplysning om den skattskyldiges inkomstförhållanden eljest vunnits, skall frågan huruvida preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt bör erläggas bedömas med motsvarande tillämpning av vad nyss sagts, därvid hänsyn dock skall tagas till förhållandet mellan annan inkomst än i 3 § 2 mom. under 1 första och andra styckena sägs och den sammanlagda uppskattade inkomsten.

Av 3 § 2 mom. framgår, att preliminär B-skatt må påföras i stället för preliminär A-skatt, därest särskilda omständigheter, t. ex. speciella svårigheter att verkställa i 39 § omförmålt skatteavdrag, föreligga. Å andra sidan kunna omständigheterna vara sådana, att preliminär B-skatt visserligen framstår som den naturliga skatteformen, men att preliminär A-skatt likväl bör erläggas, exempelvis därför att den skattskyldige vid upprepade tillfällen tidigare år underlåtit att i vederbörlig ordning inbetala debiterad preliminär skatt.

2. Kan skattskyldig antagas bliva berättigad att vid inkomsttaxeringen njuta avdrag för mer betydande utgifter eller omkostnader, vartill hänsyn

icke tages vid uträkning av skatt enligt skattetabell, må lokal skattemyndighet föreskriva exempelvis att preliminär A-skatt skall beräknas enligt skattetabell å viss del av lönen vid varje utbetalningstillfälle eller å lönen minskad med visst belopp.

Även om inkomst avser bestämd tidsperiod och uppbäres vid regelbundet återkommande tillfällen, kan inkomsten variera avsevärt från ett utbetalningstillfälle till ett annat. I dylikt fall kan befinnas lämpligt att lokal skattemyndighet föreskriver, att den preliminära A-skatten skall beräknas till viss procent av lönebeloppet i stället för enligt skattetabell. Vad nu sagts kan även ifrågakomma för äkta makar, vilka skola sambeskattas.

3. Den i 72 § omnämnda centrala uppborðsnämnden skall, då så finnes påkallat, meddela bindande förklaringar beträffande frågor om sättet för uttagande av preliminär skatt.

till 39 §.

1. I 39 § 1 mom. angives när fråga är om arbetsgivare och arbetstagare i uppborðsförordningens mening. Så är i princip fallet då någon utbetalar belopp, som för mottagaren motsvarar i nämnda paragraf avsedd inkomst av tjänst. Härav följer att exempelvis den som är självständig företagare och vars inkomst är hänförlig till inkomst av rörelse icke skall vidkännas skatteavdrag å nämnda inkomst.

I handelsbolag eller enkelt bolag är det icke ovanligt, att en eller flera delägare utföra arbete för bolagets räkning och därför uppbära bestämd lön, beräknad för vecka, månad eller annan bestämd tidsperiod, varjämte vederbörande, utöver lönen, erhåller viss del i vinsten. Sådan delägare är icke arbetstagare enligt denna förordnings mening.

Den omständigheten att någon vid sidan av fastställd lön uppbär tantiem eller avlönas medelst provision förhindrar i och för sig icke att skatteavdrag verkställas.

2. Har arbetstagaren jämte sin huvudsyssla en eller flera bisysslor, skall, i de fall då enligt vad förut sagts skatteavdrag skall verkställas, sådant avdrag göras av den arbetsgivare, hos vilken arbetstagaren har sin huvudanställning. Kan av flera anställningar ingen anses såsom den huvudsakliga eller föreligger tvekan om vilken anställning som skall betraktas såsom huvudsaklig, har arbetstagaren eller arbetsgivaren att vända sig till den lokala skattemyndigheten, som meddelar besked om vid vilken anställning skatteavdrag skall verkställas.

3. Skatteavdrag ifrågakommer icke beträffande preliminär B-skatt, fastighetsskatt, skogsvårdsavgifter, i 1 § omnämnda annuiteter eller tillkommande skatt.

Avdragsskyldighet för kvarstående skatt är icke inskränkt till att avse skatt, som utgår för inkomst av tjänst, utan gäller även i fråga om skatt för annan inkomst. Den kvarstående skatten kan nämligen avse även annan inkomst än av tjänst.

Arbetsgivare är skyldig göra avdrag endast för sådan kvarstående skatt, som arbetstagaren har att erlägga i hemortskommunen. Härigenom undantages skatt, som utgår för sådan inkomst vilken taxeras i annan kommun än hemortskommunen.

4. Föreliggande särskilda svårigheter för arbetsgivare att göra skatteavdrag för kvarstående skatt, äger den lokala skattemyndigheten medgiva, att dylikt avdrag icke verkställs. Svårighet att göra skatteavdrag för sådan skatt kan vara för handen, om lön utbetalas för kvartal eller halvår eller eljest vid sådana tidpunkter, att genom skatteavdrag innehållna medel icke förslå att gälda kvarstående skatt under vederbörlig uppborðstermin.

Såväl arbetsgivare som arbetstagare kunna göra framställning om befrielse från skatteavdrag. Har arbetsgivare begärt befrielse från att verkställa skatteavdrag, skall arbetstagare, som beröres av framställningen, eller ombud för denne höras däröver.

Vid prövning av arbetsgivares ansökan om befrielse från skyldighet att verkställa skatteavdrag skall särskilt beaktas intresset för arbetstagare att erhålla en bekväm skattebetalningsform och för det allmänna att ernå en effektiv utskyldsbetalning.

5. Det ankommer på centrala uppbördsnämnden att i den omfattning behov därav föreligger meddela bindande besked rörande tillämpningen av bestämmelserna om när skatteavdrag skall göras. Därjämte må nämnden, då fråga är om anställning som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, föreskriva att skatteavdrag ej skall verkställas, därest sådant avdrag skulle medföra avsevärda olägenheter eller om särskilda skäl eljest föreligga. Även i andra fall må nämnden, där detta med hänsyn till skattskyldigs inkomst- eller anställningsförhållanden finnes påkallat, förklara att skatteavdrag ej skall verkställas.

6. Om arbetstagare å svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton begärt att skatteavdrag för kvarstående skatt skall verkställas, åligger det befälhavaren eller rederiet att härom skyndsamt underrätta skatteavdelningen vid postkontoret i residensstaden i det län, där rederiet har sitt huvudkontor. Sådan underrättelse skall lämnas å blankett, vartill formulär fastställs av riksskattenämnden och som tillhandahålls av statsverket.

till 40 §.

I 40 § andra och tredje styckena angivna skatteavdrag med tjugufem procent av lönebeloppet skola ej verkställas, då det är för arbetsgivaren uppenbart att anställningen hos honom är att anse såsom bisyssla. Är så ej fallet, må avdrag underlåtas allenast därest arbetstagaren med intyg från lokal skattemyndighet styrker att fråga är om bisyssla.

Skatteavdrag skall icke göras å lön, som utbetalas senast den 25 februari under inkomståret, därest arbetstagaren företer debetsedel eller skattekort utvisande att han för nästföregående inkomstår varit påförd preliminär B-skatt. Vad sist sagts har dock icke avseende å nyanställd arbetstagare, som kan antagas hava sin väsentliga utkomst av anställningen.

Det åligger arbetsgivaren, att senast en vecka innan i 40 § tredje stycket angivet avdrag för kvarstående skatt med tjugufem procent av lönebeloppet första gången göres genom skriftlig eller muntlig hänvändelse till arbetstagaren uppmana denne att överlämna debetsedel å slutlig skatt eller vederbörlig del av sådan debetsedel eller på i sagda paragraf föreskrivet sätt visa att skatteavdrag för kvarstående skatt ej skall göras. Därvid skall arbetsgivaren tillika erinra arbetstagaren om det skatteavdrag, som eljest kommer att göras.

Har genom skatteavdrag jämlikt 40 § andra eller tredje stycket innehållits större belopp än vad enligt debetsedel, skattekort eller av lokal skattemyndighet utfärdat intyg, som arbetstagaren företett efter det avdraget gjorts, skall vid närmast följande uppbördstillfälle inbetalas, må arbetsgivaren mot kvitto tillhandahålla arbetstagaren vad sålunda för mycket innehållits.

Kan det antagas, att nyanställd arbetstagare, som har debetsedel å preliminär B-skatt, har sin väsentliga utkomst av anställningen, åligger det arbetsgivaren anmäla dylikt förhållande till den lokala skattemyndigheten.

till 41 §.

Då befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag för *preliminär A-skatt* medgives på grund av existensminimum, har den lokala skattemyndigheten att *dels* med ledning av bestämmelserna i 50 § 2 mom. kommunalskatte-lagen och anvisningarna till nämnda paragraf ävensom de normalbelopp för existensminimum, som fastställts jämlikt nämnda lagrum, angiva den skatt-skyldiges existensminimum, *dels ock* förordna efter vilka grunder skatte-avdrag skall verkställas. Beräknas den skattskyldiges inkomster understiga existensminimum, kan förordnande meddelas antingen att skatteavdrag över huvud taget icke skall verkställas eller att skatteavdrag icke skall verkstäl-las, såvida icke inkomsten hos huvudarbetsgivaren överstiger visst angivet belopp. Kan det antagas, att inkomsterna överstiga existensminimum, bör förordnas, att vid varje avlöningstillfälle visst angivet belopp alltid skall för-behållas den skattskyldige, så att för skatteavdrag får tagas i anspråk alle-nast vad av lönen överskjuter det förbehållna beloppet. Det belopp, som så-lunda skall förbehållas den skattskyldige, bör som regel motsvara fastställt existensminimum minskat med de inkomster, den skattskyldige kan åtnjuta från annan än huvudarbetsgivaren. Det förbehållna beloppet kan dock ökas med belopp motsvarande *dels* sådana utgifter, som äro nödvändiga för för-värvande av den löneinkomst, varom fråga är, och som äro avdragsgilla vid taxering, t. ex. avgifter, som den skattskyldige har att erlägga för sådan pensionsförsäkring eller sjuk- eller olycksfallsförsäkring, som tagits i sam-band med tjänst, eller avgifter, som den skattskyldige i samband med tjäns-ten har att erlägga för egen eller efterlevandes pensionering annorledes än genom försäkring, eller kostnader för resor till och från arbetet, *dels ock* tillfälliga utgifter av ofrånkomlig natur, som den skattskyldige må hava att vidkännas och som icke kunna beaktas vid fastställande av existensminimi-beloppet. I förekommande fall äger den lokala skattemyndigheten vidare — för att förhindra att den skattskyldige vid stigande inkomst skall nödgas avstå hela inkomstökningen till skatt — förordna, att om den skattskyldi-ges inkomst hos huvudarbetsgivaren stiger utöver det förbehållna beloppet skatteavdrag må, intill den gräns där skatten kan uttagas till fullo, verkstäl-las högst med belopp motsvarande viss angiven kvotdel av inkomstökningen.

Skatteavdrag för *kvarstående skatt* må såsom framgår av 42 § icke verk-ställas förrän skatteavdrag för preliminär skatt till fullo verkställts. Vid nedsättning av skatteavdraget för kvarstående skatt på grund av existens-minimum bör den lokala skattemyndigheten därför taga hänsyn till *dels* den skattskyldiges existensminimum och *dels* den preliminära skatt den skattskyldige har att erlägga. Då särskilda skäl göra det påkallat, äger den lokala skattemyndigheten *dels* i erforderlig mån höja det belopp, som enligt vad nyss sagts skall förbehållas den skattskyldige, *dels ock* förordna, att vid inkomstökning utöver det förbehållna beloppet skatteavdrag må verkställas högst med belopp motsvarande viss angiven kvotdel av inkomstökningen.

till 45 §.

1. Har skattskyldig, som skall erlägga preliminär A-skatt, enligt under-rättelse från länsbyrå för folkbokföringen ändrat civilstånd under förra delen av inkomståret, skall lokal skattemyndighet utan särskild anmälan från den skattskyldige vidtaga den jämkning av nämnda skatt, som av änd-ringen må betingas.

Lokal skattemyndighet äger jämväl utan särskild anmälan från den skatt-skyldige upptaga fråga om jämkning av preliminär skatt i övriga i 45 § omförmälda fall. Vid höjning av preliminär skatt utan skattskyldigs med-givande bör iakttagas försiktighet, så att för hög sådan skatt icke uttages.

2. För att ernå bättre överensstämmelse mellan slutlig skatt och erlagd preliminärskatt kan genom jämkning föreskrivas, att utbyte skall ske av preliminär A-skatt beräknad enligt skattetabell eller av preliminär B-skatt mot preliminär A-skatt beräknad enligt särskild av lokal skattemyndighet angiven grund. Jämför vidare 3 § och anvisningarna till samma paragraf.

3. Den bevisning, som skattskyldig måste prestera för att erhålla jämkning, är icke lika i de i 45 § 1 mom. under 2) — 4) omnämnda fallen. Begäres jämkning jämlikt 2) i nämnda moment på grund av sådan ändring i makes inkomst, som påverkar den skattskyldiges ortsavdrag, eller jämlikt samma moment 3), behöver vederbörande endast göra sannolikt, att de ifrågavarande förhållandena komma att vara för handen; mera kan han tydligen i dessa fall icke heller åstadkomma. I övriga fall har han däremot att styrka, att de berörda omständigheterna verkligen föreligga.

4. Med inkomst, varom i 45 § 1 mom. andra stycket sägs, bör vid jämkning i hemortskommunen som regel förstås den sammanräknade nettoinkomsten vid taxering till statlig inkomstskatt, i förekommande fall minskad med utgift för periodiskt understöd och pensionsförsäkringspremie.

5. Har skattskyldig under inkomståret, innan beslutet om jämkning meddelats, erlagt högre preliminär skatt än han rätteligen bort göra, skall den för mycket inbetalda skatten icke restitueras. I stället skall den preliminära skatt, som skall erläggas efter beslutet om jämkning, i motsvarande mån reduceras, så att den sammanlagda preliminärskatten kommer att uppgå till belopp, som beräknas böra utgå för inkomståret. Fall kunna förekomma — sådana torde inträffa i synnerhet vid jämkning under senare delen av inkomståret — då preliminärskatten nedsättes med så stort belopp att, trots det den skattskyldige helt befriats från att erlagga dylik skatt under återstående uppbördsterminer under uppbördsåret, han likväl för inkomståret inbetalt högre skatt än han kan antagas hava rätteligen bort göra.

Uppgår det för mycket inbetalda beloppet till minst en femtedel av den slutliga skatt, som kan beräknas komma att utgå, dock till minst etthundra kronor, äger skattskyldig återbekomma det för mycket inbetalda beloppet utan avvaktan å debitering av den slutliga skatten. Äro särskilda förhållandena för handen — fråga är t. ex. om nedsatt skatteförmåga eller om ett särskilt stort skattebelopp — kan myndigheten, även om det angivna villkoret icke är uppfyllt, medgiva att det för mycket erlagda beloppet återbetalas till den skattskyldige.

till 46 §.

Preliminär självdeklaration kan vara behövlig t. ex. om skattskyldig, som har att erlagga preliminär B-skatt, kan antagas komma att få sina inkomster eller utgifter mera avsevärt förändrade eller om skattskyldig, för vilken utfärdats debetsedel å preliminär A-skatt, blivit näringsidkare och i följd därav bör påföras preliminär B-skatt.

Preliminär självdeklaration bör icke inforas, där för jämkning erforderliga uppgifter kunna införskaffas på annat sätt.

till 48 §.

Med värnpliktig avses i 48 § 2 mom. värnpliktig, som icke är fast anställd vid krigsmakten, dock att bestämmelserna i nämnda moment icke äga tillämpning å värnpliktig, som är elev vid krigsskolan eller undergår utbildning för vinnande av fast anställning på aktiv stat vid marinen eller flygvapnet, ej heller å värnpliktig som jämlikt 27 § 1 mom. värnpliktslagen fullgör tjänstgöring med en varaktighet av högst sextio dagar.

Vad om värnpliktig i 48 § 2 mom. stadgas skall äga motsvarande tillämpning i fråga om:

- 1) civilmilitär personal på aktiv stat eller över stat, vars tjänstgörings-skyldighet i fredstid är begränsad till viss del av året;
- 2) personal, som lönlös kvarstår i regemente (kår), i flottan, i kustartil-leriet eller i flygvapnet;
- 3) personal, som frivilligt överförs till övergångsstat, så ock personal på reservstat eller i reserven med undantag av reserven tillhörande, från ak-tiv stat pensionsavgångens personal;
- 4) väg- och vattenbyggnadskårens personal; samt
- 5) icke värnpliktig personal vid sjövärnskåren..

till 49 §.

1. Lokal skattemyndighets beslut i anledning av framställning om an-stånd enligt 49 § 1 mom. första stycket skall grundas på det yttrande över framställningen, som det åligger taxeringsintendent att avgiva. Denne skall, därest detta med hänsyn till föreliggande omständigheter är möjligt, i yttrandet tillkännagiva sitt ställningstagande till de över taxeringen anförda besvären. Är utredningen i besvärärendet icke avslutad och anser sig taxeringsintendenten med hänsyn härtill eller av annat skäl icke kunna göra något uttalande rörande sitt framtida ställningstagande till besvären, skall detta meddelas den lokala skattemyndigheten, som i sådant fall har att avslå framställningen om anstånd med skattens erläggande.

2. I fall som avses i 49 § 1 mom. andra stycket bör anståndet avse skat-ten enligt den taxering, som kan beräknas skola undanröjas. Har prelimi-när skatt avräknats å slutlig skatt enligt nämnda taxering, kan anstånd beviljas även med betalning av så stor del av skatten på grund av den å rätt ort påförda taxeringen, som motsvaras av nämnda preliminära skatt.

till 85 §.

Som exempel på förhållande, varöver den skattskyldige icke skäligen kunnat råda, må nämnas att arbetsgivaren felaktigt uträknat den skatt-skyldiges preliminära skatt eller att skattskyldig, som påförts ränta å kvar-stående skatt i en kommun, i annan kommun erlagt för hög preliminär skatt. Vidare må nämnas det fall, att den kvarstående skatten beror på att beskattningsnämnd frångått den skattskyldiges deklaration; befrielse från räntebetalning må dock i dylikt fall icke medgivas, därest omständigheterna äro sådana att den skattskyldige bort förstå att beskattningsnämnderna skulle komma att frångå deklarationen.

Centrala uppborðsnämnden äger lämna anvisningar i frågor rörande rän-tebefrielse.

Denna förordning skall träda i kraft den 1 januari 1954; dock att för-ordningens bestämmelser skola gälla redan dessförinnan i avseende å åtgärder, som erfordras för förordningens tillämpning efter ikraftträdandet.

Genom denna förordning upphäves uppborðsförordningen den 31 decem-ber 1945 (nr 896) med det undantag att de i sistnämnda förordning medde-lade bestämmelserna rörande uppborð av skatt skola gälla beträffande pre-liminär skatt avseende inkomståret 1953, fastighetsskatt, skogsvårdsavgif-ter, annuiter å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseräntor samt tillkommande skatt, som skola inbetalas under uppborðsterminen i januari månad år 1954.

Skatt, som inbetalats till postgirokonto varom i 64 § uppborðsförord-ningen den 31 december 1945 förmåles och som på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter icke kunnat tillgodoföras skattskyldig inom sju år efter utgången av det uppborðsår, under vilket inbetalningen skedde, till-faller statsverket.

Beträffande lydelsen av de till bevillningsutskottet remitterade *författningsförslagen i övrigt* får utskottet hänvisa till propositionen (s. 44—52, 61—62 och 65—68).

Till utskottets behandling har överlämnats följande i anledning av propositionen väckta *m o t i o n e r*, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 382 av herr *Huss* m. fl. och II: 474 av herr *Löfgren* m. fl., vari hemstälts, »att riksdagen måtte besluta, att § 88 uppbördsförordningen skall erhålla följande ändrade lydelse: 'Om debitering, uppbörd, indrivning och redovisning av skatt i Stockholm, Göteborg och Malmö skall gälla — — — förordnar'»;

2) de likalydande motionerna I: 390 av herr *Ohlon* m. fl. och II: 480 av herr *Svensson* i Göteborg m. fl., vari hemstälts, »att riksdagen med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 100 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en förnyad överarbetning och översyn av sjömansskatteutredningens förslag till sjömansskatt samt att, sedan denna utredning verkstälts, förslag till definitiv sjömansskatt snarast möjligt förelägges riksdagen»;

3) de likalydande motionerna I: 391 av herr *Svärd* samt II: 479 av herrar *Fröding* och *Nordqvist* i Karlskoga, vari hemstälts, »att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 100 måtte besluta att 80 § i det i propositionen intagna lagförslaget skall erhålla följande lydelse:

80 §.

1 *mom.* Utbetalar arbetsgivare, som är skyldig verkställa skatteavdrag, lön utan att denna minskats med föreskrivet belopp för gäldande av arbetstagares skatt och sker detta uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, straffes med dagsböter.

Fullgör arbetsgivare icke sin skyldighet att inom föreskriven tid till uppbördsmyndighet inbetala belopp motsvarande det, varmed arbetstagares lön minskats för gäldande av dennes skatt, och ligger i avseende härå uppsåt arbetsgivaren till last, straffes med dagsböter eller fängelse i högst sex månader. Föreligger grov oaktsamhet vare straffet dagsböter.

2 *mom.* Underlåter någon — — — trehundra kronor.»

4) de likalydande motionerna I: 392 av herr *Svärd* samt II: 478 av herrar *Fröding* och *Nordqvist* i Karlskoga, vari hemstälts, »att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 100 i vad denna avser skyldighet för arbetsgivare att verkställa skatteavdrag vid viss anställning avsedd att vara kortare tid än en vecka, ävensom att vederbörande utskott måtte utarbета förslag till härför erforderliga ändringar i det av Kungl. Maj:t framlagda författningsförslaget».

Till behandling i detta sammanhang har utskottet jämväl upptagit följande vid riksdagens början väckta, till bevillningsutskottet hänvisade *m o t i o n e r*, nämligen

a) de likalydande motionerna I: 163 av herrar *Weiland* och *Björck* samt

II: 216 av herrar *Larsson* i Stockholm och *Nyberg*, vari hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning och förslag om ändring i gällande skatteregler i syfte att skattskyldig med mycket låg inkomst må erhålla befrielse från skyldigheten att erlägga skatt, även i det fall vederbörande äger visst mindre sparkapital eller annan förmögenhet»; ävensom

b) motionen I: 170 av herr *Sundelin*, vari hemställts, »att riksdagen måtte besluta tillägg i uppbördsförordningen av följande innehåll: 'Skattskyldig, som hos prövningsnämnden anfört besvär över åsatt taxering och som med intyg från länsstyrelsens taxeringsavdelning kan styrka, att hans besvär icke avgjorts av prövningsnämnden, må efter ansökan av lokal skattemyndighet medgivas uppskov med inbetalande av kvarskatt intill trettio dagar efter det prövningsnämndens beslut delgivits honom, därest inbetalning i stadgad tid kan antagas förorsaka honom synnerlig olägenhet'».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I: 170, I: 382, II: 216, II: 478, II: 479 och II: 480.

Propositionen.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

Det år 1945 beslutade nya uppbördssystemet innebar en genomgripande omläggning av det tidigare uppbördsförfarandet. Med hänsyn bland annat till de svårigheter, som förelåg att anpassa de nya uppbördsreglerna till vårt skattesystem, förutsattes redan från början att, sedan systemet under några år tillämpats i praktiken, en översyn av detsamma skulle göras med ledning av vunna erfarenheter.

För att verkställa denna översyn tillkallades den 25 februari och den 1 april 1949 särskilda sakkunniga, nämligen landskamreraren A. G. A. Wigert, ordförande, häradskrivaren G. M. E. Alin, numera regeringsrådet S. E. Jarnerup, ekonomidirektören P. Prydz, ombudsmannen E. A. Sätterberg och kronokamreraren B. E. V. Åkerstedt. De sakkunniga, som anöog benämningen *1949 års uppbördssakkunniga*, överlämnade den 2 februari 1950 ett första betänkande (SOU 1950: 7), vilket ledde till vissa lagstiftningsåtgärder. Med skrivelse den 27 oktober 1951 har överlämnats ett andra betänkande med *förslag till vissa ändringar i uppbördsförfarandet* (SOU 1952: 1). Därmed har de sakkunniga i huvudsak slutfört sitt utredningsuppdrag; endast vissa organisationsfrågor återstår. Den 29 februari 1952 förordnades, att de sakkunniga skulle upphöra med sin verksamhet; samtidigt uppdrogs åt landskamreraren Wigert att slutföra utredningen beträffande nyssnämnda organisationsfrågor.

Över sistnämnda betänkande eller vissa delar därav har, efter remiss, *yttranden* avgivits av justitiekanslersämbetet, kammarrätten, statskontoret,

riksräkenskapsverket, riksförsäkringsanstalten, pensionsstyrelsen, socialstyrelsen, lantbruksstyrelsen, riksarkivet, generalpoststyrelsen, statens organisationsnämnd, arbetsmarknadsstyrelsen, statistiska centralbyrån, Svea hovrätt, överståthållarämbetet och samtliga länsstyrelser, Svenska arbetsgivareföreningen, Sveriges industriförbund, Föreningen skogsarbeten, Sveriges arbetsgivareförening för hotell och restauranter, Sveriges redareförening, Svenska försäkringsbolags riksförbund, Svenska bankföreningen, Sveriges lantbruksförbund, Riksförbundet landsbygdens folk, Sveriges köpmannaförbund, Sveriges grossistförbund, Handelsn arbetsgivareorganisation, Försäkringsanstalterna Folket-Samarbete, Sveriges centrala restaurangaktiebolag, Landsorganisationen i Sverige, Tjänstemännens centralorganisation, Svenska skogs- och flottningsarbetareförbundet, Svenska sjöfolksförbundet, Svenska stadsförbundet, Svenska landskommunernas förbund, Svenska landstingsförbundet, Hushållningssällskapens förbund, Sveriges häradsskrivarförening, Föreningen Sveriges kronokamrerare, Föreningen Sveriges stadsfogdar, Föreningen Sveriges landsfiskaler, Svenska exekutionsmännens riksförbund, Svenska polisförbundet, Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund och Svenska västkustfiskarnas centralförbund.

Det må här erinras om att de sakkunniga i sitt betänkande även behandlat bestämmelserna rörande *förmånsrätt för skatt m. m.* Denna fråga har emellertid tidigare anmälts i statsrådet och förslag till ändring i 17 kap. handelsbalken har i proposition nr 7 förelagts 1953 års riksdag.

Sedan nyssnämnda remissyttranden avgivits, har spørsmålet rörande utformningen av *vissa straffbestämmelser i uppbördsförordningen* ytterligare behandlats, nämligen i en inom finansdepartementets rättsavdelning av länsassessorn Axel Morén utarbetad promemoria.

Över denna promemoria har, efter remiss, *yttranden* avgivits av justiekanslersämbetet, riksåklagarämbetet, kammarrätten, Svea hovrätt, hovrätten över Skåne och Blekinge, centrala uppbördsnämnden, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Östergötlands, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Värmlands och Västernorrlands län, Svenska arbetsgivareföreningen, Sveriges industriförbund, Svenska lantarbetsgivareföreningen, Sveriges redareförening, Sveriges lantbruksförbund, Sveriges köpmannaförbund, Sveriges grossistförbund, Handelsn arbetsgivareorganisation, Sveriges hantverks- och småindustriorganisation, Landsorganisationen i Sverige samt Tjänstemännens centralorganisation.

Utom de förslag, som framlagts i förenämnda betänkande och promemoria, har i propositionen till behandling upptagits vissa förslag om *debitering av folkpensionsavgifter*, som framlagts av assessorn i kammarrätten Sten von Otter i en inom finansdepartementets rättsavdelning utarbetad, den 25 januari 1952 dagtecknad promemoria angående möjligheten att åstadkomma ett i vissa hänseenden förenklat taxerings- och debiteringsförfarande.

Över den av von Otter utarbetade promemorian har, efter remiss, *yttran-*

den avgivits av kammarrätten, statskontoret, riksräkenskapsverket, pensionsstyrelsen, socialstyrelsen, statistiska centralbyrån, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Stockholms, Södermanlands, Jönköpings, Kalmar, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Älvsborgs, Skaraborgs, Örebro, Kopparbergs, Västernorrlands och Västerbottens län, kronokamrerarna i Malmö och Göteborg, Sveriges häradskrivarförening, Föreningen Sveriges kronokamrerare samt Taxeringsnämndsordförandenäs riksförbund.

Den 1 april 1948 tillkallades särskilda sakkunniga, nämligen landskamreren B. V. F. Gillner, ordförande, revisorn hos Svenska sjöfolksförbundet E. G. V. Karlsson och direktören B. T. Pettersson, med uppdrag att utreda frågan om ändring av gällande bestämmelser angående beskattning och uppbörd av skatt för sjömän. De sakkunniga, som antog benämningen *sjömansskatteutredningen*, avlämnade den 8 juni 1949 betänkande med *förslag till lag om sjömansskatt m. m.* (SOU 1949: 27).

Över detta betänkande har, efter remiss, *yttranden* avgivits av kammarrätten, statskontoret, riksräkenskapsverket, kommerskollegium, pensionsstyrelsen (i vad angår uttagande av pensionsavgifter för sjömän), överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Stockholms, Östergötlands, Kalmar, Gotlands, Blekinge, Kristianstads, Malmöhus, Hallands, Göteborgs och Bohus samt Gävleborgs län, 1949 års uppbördssakkunniga, Svenska stadsförbundet, Svenska landskommunernas förbund, Sveriges häradskrivarförening, Föreningen Sveriges kronokamrerare och Taxeringsnämndsordförandenäs riksförbund. Vid kommerskollegiets utlåtande har fogats yttranden av Sveriges redareförening, Sveriges segelfartygsförening, Svenska sjöfolksförbundet, Sveriges fartygsbefälsförening, Svenska maskinbefälsförbundet, Svenska stewartsföreningen samt direktionerna för samtliga sjömanshus. Yttranden har vidare avgivits av städerna Stockholm, Göteborg, Malmö, Hälsingborg, Kalmar, Landskrona, Trelleborg, Härnösand och Karlshamn.

Inom finansdepartementets rättsavdelning har därefter av numera byråchefen i riksskattenämnden S. Wilkens utarbetats en promemoria angående *sjömannens beskattning*. I promemorian uttalas att de invändningar, som vid remissbehandlingen riktats mot förslaget om en särskild sjömansskatt, vore av sådan betydelse att ett genomförande av detsamma syntes för närvarande icke kunna tillrådas. I stället borde övervägas huruvida frågan om beskattning och uppbörd av skatt för sjömän kunde lösas genom partiella reformer inom ramen för nuvarande beskattnings- och uppbördssystem.

Över promemorian har, efter remiss, *yttranden* avgivits av kammarrätten, statskontoret, riksräkenskapsverket, kommerskollegium, riksskattenämnden, överståthållarämbetet, länsstyrelserna i Stockholms, Östergötlands, Kalmar, Gotlands, Blekinge, Kristianstads, Malmöhus, Hallands, Göteborgs och Bohus samt Gävleborgs län, Sveriges redareförening, Svenska sjöfolksförbundet, Sveriges fartygsbefälsförening, Svenska maskinbefälsförbundet, Svenska stewartsföreningen, Sveriges segelfartygsförening, Sveriges häradskrivarförening och Föreningen Sveriges kronokamrerare.

Propositionen behandlar även de förslag, som framlagts i nyssnämnda promemoria.

Vid åtskilliga av de i det föregående angivna remissyttrandena har fogats särskilda yttranden av lokala skattemyndigheter eller andra.

Rörande *motiveringen* för de i propositionen framlagda förslagen, såvitt de behandlas i detta betänkande, tillåter sig utskottet hänvisa till ovan nämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Skatter och avgifter, som debiteras och uppbäres vid den allmänna upp-
börden, s. 72—98.

Olika slag av preliminär skatt och grunderna för användning av de olika skatteslagen, m. m., s. 98—119.

Beräkning av debiterad preliminär skatt, m. m., s. 119—136.

Debitering av olika slags skatt; utfärdande av debetsedlar av olika slag,
s. 136—182.

Debitering av skatt utan öretal, s. 182—187.

Jämkning av preliminär skatt, s. 187—200.

Skatteavdrag, s. 200—256.

Arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt; kontroll av arbetsgi-
vare, s. 257—276.

Anstånd med inbetalning av skatt, s. 276—290.

Uppbörd och redovisning av skatt, s. 290—324.

Indrivning av skatt, s. 324—353.

Restitution av skatt, s. 353—363.

Straffbestämmelser m. m., 363—388.

Arbetsgivares skyldighet att anmäla arbetsanställning, s. 400—410.

Uppbörd av skatt för sjömän, m. m., s. 411—462.

Särskilda frågor, s. 468—474.

Motionerna.

Av innehållet i de väckta motionerna må här återgivas följande.

Till stöd för yrkandet i de likalydande *motionerna* I: 382 och II: 474 har framhållits bl. a., att på grund av gällande bestämmelser stad kunde se sig nödsakad att fastställa en utdebitering till allmän kommunalskatt för staden, som överstege det belopp, som enligt stadens budget inklusive nödig avsättning till skatteregleringsfond beräknades vara erforderligt. Olägenheterna för medborgaren av en onödigt hög utdebitering låge i öppen dag. Men även en alltför låg debitering kunde medföra avsevärda olägenheter för såväl staden och statsverket som de skattskyldiga. Motionärerna har erinrat om att nämnda förhållanden föranlett uppbörds-
sakkunniga att föreslå rätt för Kungl. Maj:t att på framställning av kom-
mun medgiva, att på kommunens bekostnad upprättades särskild tabell,

enligt vilken det sammanlagda beloppet av kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel beräknades för skattekrona och skatteöre till belopp i kronor och ören. Någon häremot svarande bestämmelse hade inte upptagits i propositionen.

Enligt motionärernas mening framträdde olägenheterna av alltför hög eller låg kommunal utdebitering starkast i storstäderna. Under erinran att Kungl. Maj:t fastställt särskilda skattetabeller för Stockholm, avseende bl. a. att möjliggöra en kommunal utdebitering för beräkning av preliminär A-skatt av belopp som ej avsåge helt antal kronor, har motionärerna uttalat, att även för städerna Göteborg och Malmö förelåge under vissa år ett starkt behov av att kunna besluta en kommunal utdebitering av ett bestämt antal kronor med tillägg av femtio öre. En framställning i detta syfte från Malmö stad under hösten 1951 hade dock icke vunnit Kungl. Maj:ts bifall. Kungl. Maj:t hade vid fastställande av ovannämnda, speciellt för Stockholm utarbetade tabeller bl. a. hänvisat till bestämmelsen i 111 § i gällande uppbördsförordning, med stöd av vilken bestämmelse Kungl. Maj:t fastställt särskilt uppbördsreglemente för Stockholm. Ifrågavarande 111 § hade med oförändrad lydelse upptagits såsom 88 § i den nu föreliggande propositionen. Starka skäl förelåge för att rätten att erhålla särskilt uppbördsreglemente utvidgades till att omfatta även städerna Göteborg och Malmö.

I de likalydande motionerna I: 390 och II: 480 har motionärerna inledningsvis erinrat om vad i vissa hänseenden hittills förekommit i fråga om sjömannens beskattning. Därefter har motionärerna anfört i huvudsak följande. Motionärerna kunde icke dela departementschefens erinringar mot en definitiv sjömansskatt enligt sjömansskatteutredningens förslag. Såsom departementschefen anfört, vore här fråga om en mindre grupp av skattskyldiga. Den administrativa apparat, som fordrades för en sjömansskatt, kunde därför ej bliva så stor och kostsam att detta motiverade ett avstyrkande av reformen. Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län, som av sjömansskatteutredningen föreslagits skola handhava ärendena med sjömansskatten, hade för sin del tillstyrkt denna anordning. Att sjömännen vid en definitiv källskatt i vissa fall skulle erhålla något gynnsammare ställning i beskattningsavseende än andra skattskyldiga utgjorde ej ett bärande skäl mot en dylik reform, enär sjömansyrket utövades under så väsentligt annorlunda förhållanden än andra yrken samt sjömännen under sin bortovaro från hemlandet icke kunde tillgodogöra sig samhällets olika förmåner till medborgarna i allmänhet. En av sjömansskatteutredningen verkställd undersökning rörande skattebortfallet för kommunerna vid en definitiv källskatt för sjömän visade, att en minskning av antalet skattekronor skulle drabba ett mycket begränsat antal kommuner och medföra ökad utdebitering i endast några fall. Då undersökningen avsåge förhållandena före kommundansammanslagningen den 1 januari 1952, kunde läget nu vara helt annorlunda.

Motionärerna har vidare framhållit det ur rättvisesynpunkt oriktiga förhållandet, att anställda ombord och boende i samma fartyg debiterades olika stor skatt, därför att de råkade ha olika mantalsskrivningsort. Detta förhållande verkade i hög grad irriterande och stötande för sjömännens rättskänsla. Ur landets synpunkt vore det ej heller gagneligt, att svenska sjömän på grund av orättvisorna i det nuvarande beskattningssystemet — ett förhållande som komme att kvarstå om det nu föreliggande förslaget genomfördes — lämnade sin tjänst å svenska fartyg och i stället toge anställning ombord å utländska fartyg. En faktor, som i detta sammanhang ej tillräckligt beaktats, vore att i Norge alltsedan 1947 tillämpats en definitiv källskatt för sjömännen. Några betänkligheter mot en sådan skatt därstädes syntes ej hava framförts, ehuru antalet skattskyldiga av denna yrkesgrupp i Norge vore väsentligt större än i vårt land.

Enligt motionärernas mening kunde en rationell och tillfredsställande lösning av sjöfolkets beskattning ej åstadkommas med mindre en definitiv källskatt för sjöfolket infördes. Även om vissa invändningar kunde riktas mot sjömansskatteutredningens förslag, hade detta dock i sina huvuddrag så stora fördelar att det lämpligen borde göras till föremål för en förnyad överarbetning. Vid en sådan översyn borde målsättningen vara en definitiv sjömansskatt med enhetliga Ortsavdrag och en lämpligt avvägd, likaledes enhetlig kommunalskatt för alla sjömän.

I de likalydande motionerna I: 391 och II: 479 har framhållits, att frihetsstraff vid brott mot skatte- och taxeringsförfattningarna tidigare endast förbehållits brott av synnerligen allvarlig art och att bestämmelserna därom vanligen utbrutits ur de särskilda förordningarna och intagits i en särskild skattestrafflag. Den nu föreslagna straffskärpningen innebure härutinnan ett avsteg från tidigare princip. Även den subjektiva brottsbeskrivningen föresloges ändrad på sätt som i sak innebure en ytterligare straffskärpning. Det kunde ifrågasättas huruvida straffskärpningar över huvud taget vore ett lämpligt medel att avhjälpa brister i ett uppördssystem, som hade sin grund i en vidsträckt användning av arbetsgivare såsom uppördsmän. Dessa hade mot sin vilja påtvingats en uppgift som rätteligen åvilade staten. Härtill komme att det stora flertalet arbetsgivare utgjordes av mindre affärsidkare, hantverkare, lantbrukare och husmödrar, som icke kunde förväntas ha klar insikt om det ansvar som åvilade dem och ej heller kunde förutsättas äga några mer ingående kunskaper om de ifrågasvarande bestämmelserna i uppördsförordningen. Möjligheterna att på annat sätt än genom straffskärpningar söka åstadkomma ett bättre resultat vid verkställandet av skatteavdragen och inbetalningen till statsverket av innehållna skattebelopp syntes emellertid vara begränsade. Enligt motionärernas mening syntes den föreslagna straffskärpningen dock innebära en alltför stor stränghet mot arbetsgivarna. Frihetsstraff borde reserveras för brott av grövre art och om möjligt inte vinna större utbredning inom specialstraffrätten. Att utdöma fängelsestraff för det fall att underlåtenhet

att inbetala innehållna skattemedel endast hade sin grund i oaktsamhet vore därför otillfredsställande. Det borde krävas att frihetsstraffets utmätande begränsades till fall av synnerligen graverande art, där klart uppsåt kunde visa att den tilltalade för egen del velat utnyttja de genom skatteavdrag innehållna medlen.

Beträffande ansvaret vid underlåtenheten att verkställa vederbörliga löneavdrag innebure det enligt motionärernas mening en icke lämplig utvidgning av det straffbara området att nu som subjektivt rekvisit fordra oaktsamhet mot tidigare uppenbar tredska. Fortfarande funnes starka skäl för en viss kvalifikation av det subjektiva rekvisitet, varför en lämpligare gränsdragning skulle ernås om såsom förutsättning för straffbarhet uppställdes samma krav som för närvarande gällde för underlåtenhet att redovisa skattemedel, nämligen att underlåtenheten skedde uppsåtligen eller av grov oaktsamhet. Några bärande ekonomiska motiv hade ej heller anförts till stöd för en straffskärpning i förevarande fall.

Som motivering för yrkandet i de likalydande motionerna I: 392 och II: 478 om avslag å propositionen i vad densamma avsåge skyldighet att verkställa skatteavdrag vid korttidsanställningar har erinrats om att åtskilliga remissinstanser riktat allvarlig kritik mot förslaget i denna del. Sålunda hade bl. a. anförts att förslagets genomförande syntes komma att leda till en alltmer ökad arbetsbelastning för såväl myndigheter som arbetsgivare med som naturlig följd ökade kostnader. Vidare hade framhållits att beskattningen skulle komma att göra sig påmind vid än flera tillfällen än för närvarande med en intensifiering av skattetänkandet och ökad irritation mot skattetrycket som följd. Ej heller hade någon utredning verkställts om det allmännas kostnader för uppbörd och redovisning var för sig av de ringa skattebelopp som komme att innehållas vid korttidsanställningar. Kostnaderna kunde befaras konsumera en icke obetydlig del av de innehållna beloppen. För egen del ansåge motionärerna de gjorda invändningarna tungt vägande; det kunde icke vara lämpligt att i strävan att göra uppbördssystemet alldeles perfekt tillgripa vilka åtgärder som helst, i synnerhet som systemet byggde på medverkan från arbetsgivarna, som härför icke erhöle någon som helst ersättning från staten.

Till stöd för det i de likalydande motionerna I: 163 och II: 216 framförda yrkandet har anförts bl. a. följande. Gällande regler för existensminimum vid beskattningen innebure, att den skattskyldige erhöle anstånd med skattebetalningen. Den skatt, med vars erläggande den skattskyldige genom beviljande av existensminimum erhållit anstånd, kommer ett senare år tillbaka som kvarstående skatt. Denna kunde avskrivas om medel till skattens betalning saknades. Hade den skattskyldige sparkapital, vilket inte behövde vara alltför stort, avskreves enligt tillämpad praxis som regel inte skatten trots att den skattskyldige hade samma låga inkomst som förut. För att betala skatten tvingades den skattskyldige att ta av sitt kapital. För

äldre personer, som ofta endast hade sin folkpension och eventuella företagspension att leva på, betydde dessa beskattningsregler i många fall en svår ekonomisk belastning. Att beskattningsreglerna i fall som dessa vore till uppenbart förfång för sparviljan torde stå klart. Den ändringen syntes böra vidtagas att avskrivning av kvarstående skatt borde kunna ske, även då den skattskyldige ägde visst mindre sparkapital eller annan förmögenhet. Var gränsen skulle sättas torde få bli föremål för närmare prövning. I analogi med gällande regler för förmögenhetsbeskattningen kunde förslagsvis gränsen bestämmas till 50 000 kronor. Då ett sparkapital av denna storleksordning med nuvarande penningvärde behövdes för att giva en önskvärd och behövlig ekonomisk trygghet för ålderdomen, kunde denna gräns inte anses oskäligt hög. För äkta makar borde med hänsyn till att de behövde ett större kapital än en ensamstående gränsen sättas något högre.

I motionen I:170 har motionären framhållit bl. a. följande. Det hände i icke så få fall, att en taxeringsnämnd frånginge en skattskyldigs deklaration genom att göra en skönsmässig höjning. I många fall anförde den skattskyldige besvär däröver hos prövningsnämnden. På grund av den stora anhopningen av ärenden hunne prövningsnämnden i regel dock icke avgöra alla ärenden före taxeringsårets slut. Då debetsedlarna å slutlig skatt utfärdades i november månad, skedde skatteuträkningen följaktligen i enlighet med den av taxeringsnämnden åsatta taxeringen även för den, vars besvär ännu icke behandlats. Därvid uppkomme kanske en dryg kvars katt att erlægga i mars och maj månader nästföljande år. Om icke prövningsnämnden i god tid före mars månad hunnit ändra taxeringen skulle alltså denna kvars katt betalas. Det syntes rimligt att, i de fall där inbetalningen av kvars katten skulle förorsaka den skattskyldige stora olägenheter, uppskov med inbetalningen av kvars katten medgäves tills ärendet avgjorts av prövningsnämnden.

Utskottets yttrande.

1945 års uppbördsreform innebar en genomgripande omläggning av det tidigare uppbördsförfarandet. Redan från början förutsattes såsom i den nu föreliggande propositionen nr 100 framhållas att, sedan det nya uppbördssystemet under några år tillämpats i praktiken, en översyn av det samma skulle göras med ledning av vunna erfarenheter. Det uppdrogs åt 1949 års uppbördssakkunniga att verkställa denna översyn. Förslagen i propositionen grundar sig huvudsakligen på den av de sakkunniga verkställda översynen till den del denna redovisats i de sakkunnigas andra betänkande med förslag till vissa ändringar i uppbördsförfarandet (SOU 1952: 1).

I propositionen behandlas även sjömansskatteutredningens betänkande med förslag till lag om sjömansskatt m. m. (SOU 1949: 27). Med hänsyn till de erinringar, som mött vid remissbehandlingen av denna fråga, har nå-

got förslag icke nu ansetts kunna framläggas om en definitiv sjömansskatt. I stället förordas i propositionen att frågan om beskattning och uppbörd av skatt för sjömännen skall tills vidare lösas genom partiella reformer inom ramen för nuvarande beskattnings- och uppbördssystem.

Utskottet avser att i det följande närmare behandla de i propositionen framlagda förslagen endast i den mån anledning finnes till särskilda uttalanden från utskottets sida.

Beträffande *skyldigheten att verkställa skatteavdrag* har i propositionen föreslagits att skatteavdrag för preliminär A-skatt skall göras även å inkomst av sådan huvudsaklig arbetsanställning, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka (korttidsanställning). Fysisk person eller dödsbo skall dock verkställa sådant avdrag endast om det utbetalade lönebeloppet utgör utgift i rörelse. Centrala uppbördsnämnden skall äga medgiva befrielse från avdragsskyldighet vid korttidsanställning, där så av särskilda skäl finnes påkallat. Vid lägre dagsinkomst än 10 kronor skall avdrag ej göras. Avdragets storlek skall beräknas enligt en i de vanliga skattetabellerna intagen kolumn för skatt å dagsinkomst. För samtliga skattetabeller skall enahanda belopp angivas i den särskilda kolumnen att tillämpas oberoende av arbetstagarens civilstånd m. m.; skattebeloppen skall beräknas på grundval av beräknelig genomsnittlig sysselsättning under året och av den kommunala utdebitering samt med tillämpning av det ortsavdrag, som riksskattenämnden för varje år bestämmer. Om debetsedel å preliminär skatt eller därvid fogat skattekort ej företetts för arbetsgivaren, skall avdrag dock göras med 25 procent av lönebeloppet.

I de likalydande motionerna I: 392 (av herr Svärd) och II: 478 (av herrar Fröding och Nordqvist i Karlskoga) har yrkats att riksdagen måtte avslå förslaget om skatteavdrag även vid korttidsanställning. Därvid har åberopats den kritik, som i vissa remissyttranden riktats mot införande av avdragsskyldighet i förevarande fall. I huvudsak har framhållits, att skatteavdrag vid korttidsanställning skulle avsevärt komplicera uppbördsförfarandet och leda till en alltmer ökad arbetsbelastning för såväl myndigheter som arbetsgivare samt att kostnaderna för uppbörd och redovisning av de små skattebelopp, varom här vore fråga, kunde befaras konsumera en icke obetydlig del av de innehållna skattebeloppen.

Utskottet får för sin del erinra om de av departementschefen påtalade olägenheterna av den nuvarande regeln, att skatteavdrag icke skall verkställas vid arbetsanställning som är avsedd att vara kortare tid än en vecka. Särskilt avseende har utskottet fäst vid den omständigheten att nämnda regel föranlett en icke önskvärd rörlighet på arbetsmarknaden. Erfarenheten har sålunda visat att under den tid med goda arbetstillfällen, som varit rådande sedan det nya uppbördssystemet infördes, åtskilliga arbetstagare systematiskt begränsat sina anställningar till kortare tid än en vecka för att undkomma skatt. Detta har varit till men för näringslivet samt medfört en kännbar belastning för arbetsförmedlingarna och skatteförluster för det

allmänna. Även från arbetsgivarhåll har önskemål uttalats att ifrågavarande tidsgräns för avdragsskyldighetens inträde borde avskaffas. Näringsorganisationerna har, med något undantag, ej heller direkt motsatt sig de sakkunnigas förslag i detta hänseende. Den möjlighet att undkomma skatt genom att ofta byta anställning, som för närvarande finnes, har vidare väckt irritation hos arbetstagare, vilka lojalt fullgör sina skattebetalningar. Slutligen förtjänar framhållas att nuvarande system medför, att arbetstagare inom branscher, där korttidsanställning är normalt förekommande under kortare eller längre tid av året, erhåller kvarstående skatt om de icke själva inbetalar den preliminära skatt som belöper på inkomsten av korttidsanställningarna eller begär förhöjt skatteavdrag vid anställning, som varar längre tid. Bland annat för att förebygga denna olägenhet verkställes enligt överenskommelse redan nu på vissa arbetsplatser skatteavdrag även vid korttidsanställning.

Åtskilligt talar alltså för att avdragsskyldigheten utvidgas till inkomst av korttidsanställning. Med en sådan utvidgning följer emellertid vissa nackdelar såsom ökat arbete och ökade kostnader för arbetsgivare och uppborndsmyndigheter. Detta har föranlett departementschefen att föreslå tidigare omnämnda begränsningar i avdragsskyldigheten och ett bemyndigande för centrala uppbornds nämnden att medge befrielse från avdragsskyldighet i de fall denna skulle medföra särskilda olägenheter eller där eljest behov av sådan skyldighet finnes i huvudsak ej föreligga.

Enligt utskottets mening måste de fördelar, som står att vinna genom den i propositionen föreslagna utvidgningen av avdragsskyldigheten, få anses väsentligen överväga nackdelarna därav. Utskottet tillstyrker således, att skatteavdrag för preliminär A-skatt skall göras även å inkomst av korttidsanställning. I enlighet härmed avstyrker utskottet de likalydande motionerna I: 392 och II: 478.

Mot den föreslagna utformningen av avdragsskyldigheten, avdragens storlek, m. m. har utskottet icke något att erinra.

I fråga om *anstånd med inbetalning av skatt* har i propositionen bl. a. föreslagits att skattskyldig, som anfört besvär över beskattningsnämnds eller skattedomstols beslut rörande taxering, må beviljas anstånd med inbetalning av skatt på grund av taxeringen, därest vederbörande taxeringsintendent i yttrande över den skattskyldiges framställning om anstånd förklarar sig icke ha något att erinra mot bifall, helt eller delvis, till densamma. Anståndet må avse skatt till belopp, som betingas av taxeringsintendentens yttrande, och skall gälla till dess två månader förflutit från dagen för prövningsnämndens eller vederbörande skattedomstols beslut i anledning av besvaren. Anstånd med erläggande av fastighetsskatt och skogsvårdsavgifter må dock icke beviljas för längre tid än att den i 17 kap. 6 § handelsbalken stadgade förmånsrätten för dylik skatt kan göras gällande.

I den vid riksdagens början väckta motionen I: 170 (av herr Sundelin) har yrkats att skattskyldig, som hos prövningsnämnden anfört besvär över åsatt

taxering och med intyg från länsstyrelsens taxeringsavdelning styrkt, att besvären icke avgjorts av prövningsnämnden, skall äga erhålla anstånd med erläggande av kvarstående skatt intill 30 dagar efter det prövningsnämndens beslut delgivits honom, därest inbetalning av skatten i stadgad tid kan antagas förorsaka honom synnerlig olägenhet.

Utskottet biträder den lösning som i propositionen föreslagits i fråga om anstånd med inbetalning av skatt, då besvär anförts över åsatt taxering. Genom detta förslag torde de i motionen I: 170 framförda synpunkterna i huvudsak komma att bli tillgodosedda.

Enligt gällande *straffbestämmelser* i uppbördsförordningen bestraffas en arbetsgivare, som är skyldig att verkställa skatteavdrag men underlåter att fullgöra denna skyldighet eller som visserligen verkställer skatteavdrag men gör detta med för lågt belopp, med dagsböter under förutsättning att gärningen begås av uppenbar tredska. Samma straffpåföljd är stadgad, om arbetsgivaren uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att inom föreskriven tid till uppbördsmyndighet inbetala innehållet belopp.

Såsom framgår av det nyss anförda är en förutsättning för straffbarhet, då skatteavdrag ej verkställs i vederbörlig ordning, att gärningen begåtts av uppenbar tredska. Departementschefen har framhållit att detta uttryck vore delvis missvisande. I propositionen har i stället föreslagits en regel av innebörd att arbetsgivaren skall straffas, om hans förseelse skett uppsåtligen eller av oaktsamhet, som ej är allenast ringa. Härigenom undantoges från det straffbara området fall, då rena förbiseenden förelegat eller eljest smärre misstag begåtts. Vidare har i förtydligande syfte brottsbeskrivningen i objektivt hänseende omformulerats. Straffet skall liksom nu vara dagsböter.

Fullgör arbetsgivare icke sin skyldighet att inom föreskriven tid till uppbördsmyndighet inbetala belopp motsvarande det, varmed arbetstagares lön minskats för gäldande av dennes skatt, skall enligt propositionen straffansvar inträda under förutsättning att i avseende å underlåtenheten uppsåt eller grov oaktsamhet ligger arbetsgivaren till last. I angivna fall skall straffet vara dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

I de likalydande motionerna I: 391 (av herr Svärd) och II: 479 (av herrar Fröding och Nordqvist i Karlskoga) har yrkats dels att arbetsgivare, som ej verkställer skatteavdrag i vederbörlig ordning, skall straffas endast om hans förseelse skett uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, dels ock att den utvidgning av straffskalan med fängelse i högst sex månader, som föreslagits för det fall då arbetsgivare underlåter att vederbörligen inbetala löntagarnas skattemedel till uppbördsmyndigheten, skall ifrågakomma allenast när underlåtenheten varit uppsåtlig.

För att syftet med källskattebestämmelserna icke skall förfelas är det av vikt, att bestämmelserna om skyldighet att verkställa skatteavdrag följes. Av angivna skäl kan det enligt utskottets mening icke anses lämpligt ur allmänpreventiv synpunkt att begränsa straffbarheten, när angivna bestäm-

meler ej iakttages, till fall då arbetsgivaren handlat uppsåtligt eller grovt oaktsamt. Från straffpåföljd bör sålunda endast undantagas de mera ursäktliga fallen, där avdragsskyldigheten förbisetts eller eljest smärre misstag begåtts. Utskottet biträder alltså förslaget i propositionen, att straffansvar i förevarande fall skall inträda om förseelsen skett uppsåtligen eller av oaktsamhet, som ej är allenast ringa. Såsom i propositionen likaledes förordats, bör straffet vara dagsböter.

I fråga om arbetsgivare, som underlåter att i vederbörlig ordning inbetala skatt, har de i propositionen föreslagna straffbestämmelserna utformats så, att normalstraffet utgör dagsböter. Under sådana förhållanden torde, då grov oaktsamhet föreligger, det regelmässiga straffet komma att bli dagsböter. Utskottet delar ej den i motionerna uttalade meningen, att fängelsestraff bör ifrågakomma endast vid uppsåtligt handlande. Möjlighet bör sålunda finnas att kunna ådöma fängelsestraff även i fall av grov oaktsamhet, nämligen när alldeles särskilda omständigheter föreligger. Detta kan exempelvis anses vara förhållandet, när en arbetsgivare upprepade gånger underlåtit att inleverera skattemedel till avsevärda belopp och det kan förmodas att han handlat uppsåtligt, men uppsåtet icke kan visas. Utskottet får därför tillstyrka att de i propositionen föreslagna straffbestämmelserna godtages. Med det anförda avstyrker utskottet de likalydande motionerna I: 391 och II: 479.

I detta sammanhang har utskottet velat påpeka de olägenheter i skilda hänseenden, som sammanhänger med att arbetsgivarna icke är skyldiga att redovisa löntagarnas skattemedel omedelbart efter innehållandet eller att åtminstone avskilja medlen i samband med löneutbetalningen. Utskottet är väl medvetet om de praktiska svårigheter som föreligger att införa en sådan skyldighet. Frågan är enligt utskottets mening av sådan vikt, att den bör ägnas fortsatta överväganden.

I fråga om *beskattningen m. m. av sjömän* har sjömansskattutredningen föreslagit i huvudsak följande.

Arbetstagarna på svenska fartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton skall erlagga skatt för sin inkomst ombord i form av sjömansskatt. Denna skall vara definitiv; inkomsten skall således icke sedermera deklarerar eller taxeras. Skatten skall uttagas genom avdrag på inkomsten enligt en enhetlig sjömansskattetabell, som avser inkomst för månad och grundas på den förutsättningen, att sjömannen har inkomst ombord under tio av årets månader. Skattebeloppen i tabellen skall vara beräknade så, att de täcker även värdet av kost och logi ombord. I sjömansskatten skall ingå kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt och folkpensionsavgift. Kommunalskatten beräknas efter en enhetlig utdebitering till belopp, som fastställs för varje år. Ortsavdraget vid sjömansskatten graderas på vanligt sätt efter försörjningsbörd och beräknas efter ortsgrupp III. Kolumnindelningen i sjömansskattetabellen skall vara densamma som i de vanliga A-skattetablellerna.

Sjömännen skall tillställas debetsedlar å preliminär skatt i vanlig ordning.

Från företedd sådan debetsedel skall mönstringsförrättaren i sjömannens sjöfartsbok anteckna bl. a. den kolumn i A-skattetabellen, som är tillämplig för sjömannen. Härigenom behöver fartygsbefälhavaren som regel icke infordra de anställdas debetsedlar.

Sjömansskatten är avsedd att vara den enda och enhetliga skatteformen ombord på de fartyg, där den tillämpas. Vanligt avdrag för preliminär skatt eller kvarstående skatt skall således icke förekomma ombord på dessa fartyg. Rederierna skall redovisa sjömansskatten till ett för hela riket centralt kontor, sjömansskattekontoret, som förlägges till Göteborg och anknytes till länsstyrelsen därstädes.

Sjömännen skall alltså deklarerat och taxeras för sina inkomster i land, om dessa uppgår till sammanlagt minst 100 kronor, och för förmögenhet. Vidare skall med sjöman sammanlevande make taxeras enligt reglerna för samtaxering. Vid skatteuträkningen skall hänsyn tagas till inkomsten ombord, så att statsskattens progression iakttages vid beräkning av skatten på inkomsten i land.

Rederiernas skyldighet att lämna löneuppgifter för sjömännen skall bortfalla. I stället skall sjömansskattekontoret upprätta inkomstuppgifter för varje sjöman i två exemplar. Den ena serien av uppgifterna tillställs taxeringsnämnderna för att användas vid bedömning av om vederbörande kan ha haft skattepliktig inkomst i land. Den andra serien översändes till de lokala skattemyndigheterna. Dessa skall med ledning av uppgifterna upplägga en sjömansskattelängd, som dels tjänar till att fördela sjömansskattens belopp på kommunalskatt, pensionsavgift och statlig inkomstskatt samt dels utgör en hjälplängd för att bestämma ortsavdrag och beloppen av den skatt, som skall utgå för inkomst i land.

Sjöman skall ha möjlighet att bli taxerad för inkomst ombord enligt allmänt gällande regler, nämligen om han vid sådan taxering är berättigad till avdrag med minst 500 kronor för underskott å förvärvskälla, för periodiskt understöd, för frivillig avgift till pensionsstyrelsen eller till annan pensionsförsäkring, för underskott i andra makens deklaration eller för ömmande omständigheter. Gift kvinna skall likaledes, om hon har inkomst ombord, kunna begära taxering i vanlig ordning. Har sjömannen att utgiva periodiskt understöd med minst 500 kronor om året, skall han efter framställning till sjömansskattekontoret äga erhålla jämkning av sjömansskatten redan under inkomståret; då jämkning skett, är efterföljande taxering enligt allmänna regler obligatorisk. Vidare skall sjöman, som haft inkomst ombord under kortare sammanlagd tid av inkomståret än åtta månader, äga få restitution av sjömansskatt, om sådan erlagts med högre belopp än som skulle ha utgått enligt vanliga beskattningsregler och skillnadsbeloppet uppgår till minst 50 kronor.

Slutligen föreslås av sjömansskatteutredningen, att utländska sjömän skall erlägga sjömansskatt med 10 procent av den kontanta inkomsten ombord.

Vid r e m i s s b e h a n d l i n g e n har sjömansskatteutredningens förslag

tillstyrkts av de organisationer, som företräder sjömännens och sjöfartens intressen.

I flertalet övriga remissyttranden har emellertid förslaget antingen avstyrkts eller föränlett erinringar i betydelsefulla avseenden.

En av huvudinvändningarna är att den föreslagna lagstiftningen vore alltför genomgripande i förhållande till de fördelar som därmed stode att vinna. Den administrativa apparat, som sjömansskatten krävde, skulle bli oproportionerligt stor och kostsam i förhållande till såväl det antal skattskyldiga, vilka berördes av lagstiftningen, som de fördelar dessa skattskyldiga bereddes genom densamma. I dessa hänseenden har framhållits att en definitiv källskatt skulle åstadkommas endast för omkring 10 000 skattskyldiga samt att de olägenheter, som efter 1945 års uppbördsreform kvarstode för sjömännen, knappast kunde anses vara av den storlek och speciella karaktär att de motiverade så vidlyftiga och genomgripande särbestämmelser som de föreslagna. Vidare har betänkligheter uttalats mot de avsteg från principen om en likformig beskattning, som gjorts i förslaget. Det har framhållits att sjömännen vid förslagets genomförande skulle försättas i en gynnad särställning vid beskattningen och att andra grupper skattskyldiga med lika starka skäl kunde göra anspråk på liknande fördelar. Därvid har erinringar riktats mot den låga utdebitering, efter vilken kommunalskatten av olika skäl måste beräknas, samt mot de ytterligare fördelar, som bereddes särskilt befälet genom att sjömansskatten tillrättalagts för endast 10 månaders normal sysselsättning under året. En annan invändning är att kommunerna i många fall komme att åsamkas betydande förluster på grund av att sjömännen skulle erlægga en lägre kommunalskatt än andra skattskyldiga. Slutligen har i några remissyttranden uttalats, att genomförandet av en definitiv sjömansskatt knappast kunde få något praktiskt värde för bedömandet av möjligheten att åstadkomma en definitiv källskatt för det stora flertalet löntagare. Sjömansskatten berörde nämligen en grupp skattskyldiga för vilken mycket speciella betingelser funnes när det gällde att åstadkomma en definitiv källskatt. Ett experiment med en definitiv sjömansskatt vore därför alltför dyrbart och vanskligt i förhållande till värdet av de erfarenheter försöket kunde ge. Man borde i stället låta sjömansskatten anstå till dess tanken på en definitiv källskatt mognat för ett genomförande i ett större sammanhang.

I den föreliggande *propositionen* har departementschefen uttalat att de sålunda gjorda invändningarna måste väcka tveksamhet inför sjömansskatteutredningens förslag. Å andra sidan vore departementschefen väl medveten om att nuvarande taxerings- och uppbördsregler erbjöde sjöfolket vissa speciella olägenheter. De ombordanställda kunde exempelvis icke alltid fullgöra sin deklarationsplikt inom laga tid eller utnyttja flertalet övriga skattskyldigas möjligheter att på ett enkelt och snabbt sätt taga kontakt med myndigheterna i dem berörande frågor. Givet vore att ett mera fullständigt tillgodeseende av sjöfolkets i anledning av antydda olägenheter framkomna önskemål icke kunde åstadkommas annorledes

än genom radikala och ingripande åtgärder av den art sjömansskatteutredningens förslag innebure. Men det borde observeras att, oaktat detta förslag innefattade väsentliga avsteg från för andra skattskyldiga gällande beskattningsregler och förutsatte en icke obetydlig och kostnadskrävande administrativ utbyggnad, ett genomförande av förslaget ingalunda undanröjde alla olägenheter. Härutinnan erinras om den situation, som med utredningens förslag uppkomme då en sjöman viss tid av året hade arbete i land eller, även om så icke varit fallet, haft inkomst av annat än ombordanställningen eller då sjömannen vore berättigad till speciella avdrag som ej kunde beaktas vid sjömansskattens uträknande. Vägdes mot varandra det trots allt begränsade värde, som sjömansskatteutredningens förslag innebure för sjöfolket, mot gjorda principiella invändningar och påpekade administrativa olägenheter, ansåge departementschefen sig för egen del nu icke kunna förorda förslaget genomförande. Departementschefen ville med detta icke ha sagt, att ifrågasättande eller något därmed likartat förslag ej framdeles kunde ånyo övervägas. Sedan nu pågående översyn av de materiella beskattningsreglerna i syfte att förenkla desamma fullföljts, kunde tänkas att mindre starka invändningar funnes att anföra mot en särskild sjömansskatt. Det vore å andra sidan även tänkbart, att sjöfolkets intresse för en dylik skatteform icke oväsentligt minskade, därest man vidtoge vissa ifrågasatta åtgärder inom ramen för nuvarande taxerings- och uppbördssystem. I allt fall syntes övervägande skäl tala för att i dagens läge begränsa sig till dylika partiella reformer.

De partiella reformer, som föreslagits i propositionen, innebär bl. a. att skatteavdrag för kvarstående skatt, som arbetstagare på svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 500 registerton har att erlagga, skall verkställas endast om arbetstagaren begär att så skall ske samt att avdrag för preliminär skatt på sådant fartyg skall göras med 20 procent av inkomsten, därest debetsedel å preliminär skatt eller skattekort icke överlämnats. Vidare skall åtgärder vidtagas för att deklarationsblanketter skall finnas tillgängliga för sjömännen under deklarationstiden å svenska fartyg samt å svenska konsulat och sjömanshus i utlandet. Deklarationerna skall kunna avlämnas å fartygen och genom rederiernas försorg befordras till hemlandet. Slutligen har föreslagits att på fartyg av förut angivna storlek en särskild statlig inkomstskatt skall av sjöman, som eljest icke är skattskyldig här i riket, erläggas genom skatteavdrag med 15 procent av den kontanta lönen, såvida icke sjömannen visar att han är skyldig att betala skatt för inkomsten till annat land.

I de likalydande motionerna I: 390 (av herr Ohlon m. fl.) och II: 480 (av herr Svensson i Göteborg m. fl.) har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en förnyad överarbetning och översyn av sjömansskatteutredningens förslag till sjömansskatt samt att, sedan denna utredning verkställts, förslag till definitiv sjömansskatt snarast möjligt föreläggas riksdagen.

Såsom i skilda sammanhang framhållits, medför de nuvarande beskattningsreglerna särskilda olägenheter för sjömännen på grund av deras speciella arbetsförhållanden. Dessa regler har för sjömännen framstått såsom orättvisa och enligt uppgift bidragit till att svenska sjömän i viss utsträckning tagit anställning ombord på utländska fartyg. Såväl bland sjömännen själva som bland dem vilka företräder sjöfartens intressen råder den enhälliga meningen, att sjöfolkets beskattning icke kan tillfredsställande lösas med mindre en definitiv sjömansskatt införes.

Det förslag till sådan skatt, som sjömansskatteutredningen framlagt, anser utskottet i stort sett innebära en linje efter vilken en lösning av denna fråga bör sökas. Skall sjöfolkets önskemål kunna tillgodoses, vilket för utskottet ter sig angeläget, kan det vara nödvändigt att i en del hänseenden frångå eljest gällande beskattningsnormer. Emellertid måste åtskilliga av de i remissyttrandena gjorda erinringarna mot förslaget, särskilt i vad de avser med förslaget förenade administrativa olägenheter, få anses vara så vägande att förslaget i föreliggande skick icke bör genomföras. Utskottet delar således departementschefens mening, att man i dagens läge bör begränsa sig till vissa partiella reformer inom ramen för nuvarande beskattnings- och uppbördssystem. Vad i detta hänseende föreslagits i propositionen lämnar utskottet utan erinran.

De sålunda föreslagna reformerna torde i viss mån minska de föreliggande olägenheterna för sjömännen. Åtgärderna får emellertid enligt utskottets mening ses som ett provisorium, till dess en ur olika synpunkter acceptabel lösning av sjöfolkets beskattningsfråga kan framkomma efter förnyade överväganden. Utskottet är väl medvetet om de svårigheter som här föreligger och om frågans samband med pågående undersökningar i syfte att förenkla beskattningsreglerna, men anser å andra sidan önskvärt att, sedan de nu föreslagna åtgärderna fått prövas i praktiken någon tid, en ny prövning av frågan verkställas på grundval av de erfarenheter som sålunda vunnits och i viss anslutning till sjömansskatteutredningens förslag för att om möjligt åstadkomma en definitiv sjömansskatt. Utskottet föreslår därför skrivelse till Kungl. Maj:t i detta avseende.

I propositionen nr 370 till 1945 års riksdag med förslag till uppbördsförordning m. m. föreslogs *skattetabeller även för kommunala utdebiteringar å femtiotal ören*. 1945 års bevillningsutskott ansåg emellertid angeläget att antalet skattetabeller reducerades. Utskottet anförde i sitt betänkande nr 65 (s. 26), att även om tabellerna upprättades endast under förutsättning, att den kommunala utdebiteringen vore bestämd i helt antal kronor, i stort sett samma resultat i fråga om skatteuttaget torde ernås som om hänsyn toges även till kommunala utdebiteringar å femtiotal ören därest vid tillämpningen av tabellerna förfores så, att om i utdebiteringen inginge öretal, uppgående till högst femtio, den tabell användes, som avsåge närmast lägre utdebitering, och om i utdebiteringen inginge öretal, överstigande femtio, den tabell tillämpades, som avsåge närmast högre utdebitering. Härav kunde

i vissa fall föranledas, att restitution måste ske i ett ökat antal fall; denna olägenhet syntes emellertid vara mindre betydande i förhållande till den reducering av antalet tabeller som härigenom bleve möjlig. Utskottet förordade därför att antalet tabeller reducerades på angivna sätt, vilket även blev riksdagens beslut.

I anledning av en framställning från Svenska stadsförbundet, att skatte-tabeller borde upprättas även för kommunala utdebiteringar å femtiotal ören, har uppördssakkunniga framhållit att sådana tabeller skulle för flertalet skattskyldiga få relativt liten betydelse. En tabell, avseende en kommunal utdebitering å kronor 8:50 i ortsgrupp V, skulle sålunda, jämförd med motsvarande tabeller för utdebiteringar å 8 och 9 kronor, för en gift skattskyldig med en årsinkomst å 9 000 kronor medföra ett ökat resp. minskat skatteuttag, vid veckolön om 1 krona per vecka och vid månadslön om 2 å 3 kronor per månad. I många fall skulle det bli samma skatteavdrag enligt en skattetabell, avseende en utdebitering, slutande på 50 öre, som enligt skattetabell med en utdebitering om närmast lägre eller högre hela krontal. Med hänsyn därtill samt till de kostnader och andra olägenheter, den ifrågasatta utvidgningen av tabellmaterialet skulle medföra, kunde de sakkunniga icke förorda, att skattetabeller allmänt upprättades för utdebiteringar å femtiotal ören. Däremot ansåg de sakkunniga motiverat att Kungl. Maj:t bemyndigades att i särskilda fall efter framställning av kommun upprätta särskild skattetabell för kommunen efter annan kommunal utdebitering än i helt antal kronor. Dylik tabell borde upprättas på kommunens bekostnad.

Även departementschefen har framhållit, att skattetabeller för kommunala utdebiteringar å femtiotal ören skulle få relativt liten betydelse för flertalet skattskyldiga. Med hänsyn härtill samt till de kostnader och andra olägenheter, som en utökning av tabellmaterialet skulle medföra, har departementschefen ansett sig icke böra förorda att i uppördsförordningen intages någon bestämmelse om upprättande av skattetabeller för annat än utdebitering i hela krontal.

I de likalydande motionerna I: 382 (av herr Huss m. fl.) och II: 474 (av herr Löfgren m. fl.) har erinrats om att i 111 § gällande uppördsförordning, vilken paragraf motsvaras av 88 § i förslaget till ny uppördsförordning, Kungl. Maj:t bemyndigats att utfärda särskilda föreskrifter beträffande debitering, uppörd, indrivning och redovisning av skatt i Stockholm. Med stöd av detta bemyndigande hade Kungl. Maj:t utfärdat särskilt uppördsreglemente för Stockholm och, då så påkallats, fastställt skattetabeller för staden avseende en kommunal utdebitering å femtiotal ören. I motionerna har yrkats att förenämnda bemyndigande skall utsträckas att gälla jämväl Göteborg och Malmö.

Utskottet har inhämtat, att skattetabellerna för innevarande år tryckts i 3 975 000 exemplar. Antalet skattetabeller är 49, varav 8 avser ortsgrupp I. Bifalles förslaget i propositionen nr 133 till innevarande års riksdag, att nuvarande ortsgrupp I icke skall utnyttjas från och med år 1954, kommer

således att i fortsättningen erfordras ett fyrtiotal olika tabeller för kommunala utdebiteringar i hela krontal.

Skall skattetabeller upprättas även för kommunala utdebiteringar å femtiotal ören, kommer antalet tabeller att i de närmaste fördubblas. Nackdelarna med en sådan utökning av det redan förut vidlyftiga tabellmaterialet måste enligt utskottets mening överstiga de därmed förenade fördelarna. Ej heller anser sig utskottet kunna förorda de sakkunnigas förslag, att varje kommun skulle efter framställning till Kungl. Maj:t kunna få särskild tabell upprättad för kommunen efter annan kommunal utdebitering än i helt antal kronor. Även om som förutsättning härför uppställdes krav på att särskilda skäl skulle föreligga, kan likväl befaras att ett genomförande av förslaget skulle medföra en väsentlig utökning av antalet tabelltyper. Varje kommun med en utdebitering på öretal omkring femtio skulle sannolikt påyrka utfärdande av en särskild tabell för kommunen. Eftersom en gradering av angelägenhetsgraden de olika kommunerna emellan att få sådan tabell svårigen skulle kunna göras, komme det troligen icke att föreligga annan möjlighet än att bifalla alla framställningarna.

Frågan om upprättande av särskilda tabeller efter en kommunal utdebitering å femtiotal ören ställer sig i viss mån annorlunda såvitt gäller de större städerna, varmed utskottet här åsyftar Stockholm, Göteborg och Malmö som i storleksordning intager en särställning. En möjlighet för dessa städer att få sådana tabeller skulle beröra ett mycket stort antal skattskyldiga men likväl icke innebära mer än en obetydlig utökning av antalet tabeller. De ökade kostnader och olägenheter i övrigt, som är förenade med en utvidgning av tabellmaterialet, skulle med andra ord bli ganska ringa om man inskränker sig till att bereda, förutom Stockholm, även Göteborg och Malmö möjlighet att erhålla tabeller för en kommunal utdebitering å femtiotal ören. Utskottet anser sig därför böra förorda en ändring av sådan innebörd i Kungl. Maj:ts förslag.

Genom utskottets förslag synes syftet med motionerna I: 382 och II: 474 i huvudsak ha tillgodosetts. I motionerna har emellertid uttalats att starka skäl föreläge att medgiva jämväl Göteborg och Malmö rätt att erhålla särskilt uppbördsreglemente. Såsom tidigare omnämnts utmynnär motionerna i ett yrkande, att det i 88 § förslaget till ny uppbördsförordning intagna bemyndigandet för Kungl. Maj:t att utfärda särskilda föreskrifter beträffande debitering m. m. av skatt i Stockholm skall utvidgas att avse även nyssnämnda städer.

I anslutning härtill får utskottet framhålla, att något behov av särskilda uppbördsreglementen för Göteborg och Malmö icke torde föreligga. Den författningsmässiga regleringen av den föreslagna möjligheten att för Göteborg och Malmö upprätta skattetabeller även för en kommunal utdebitering å femtiotal ören bör därför icke ske genom en ändring av 88 § utan genom tillägg av ett nytt stycke till 4 § 3 mom. Lämpligen bör det ankomma på riksskattenämnden att fastställa sådana tabeller. I samband därmed bör riksskattenämnden äga meddela de närmare föreskrifter, som kan erfordras för tabellernas tillämpning.

År 1951 infördes vissa bestämmelser om *skattebefrielse vid existensminimum*. Bestämmelserna innebär att avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga skall — utom vid långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den skattskyldige ägt tillgodonjuta allmänt barnbidrag, eller annan därmed jämförlig omständighet — kunna medgivas vid taxering även då den skattskyldiges inkomst, minskad med därå belöpande skatt, till följd av nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet understigit vad han kan anses ha behövt till underhåll för sig själv och för maka och oförsörjda barn. Nedsättning av preliminärskatteuttaget skall i princip endast ske i den mån avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga kan beviljas vid taxeringen.

Ifrågavarande bestämmelser har föranletts av den bristande överensstämmelsen mellan ortsavdragens storlek och existensminimum. Med bestämmelserna har avsetts att förhindra uppkomsten av kvarstående skatt, när en skattskyldig helt eller delvis befriats från att erlagga preliminär skatt på grund av att han eljest skulle sakna medel till sitt och sin familjs uppehälle. I ett sådant läge bör sålunda den skattskyldige vid taxeringen erhålla avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga med så stort belopp att slutlig skatt icke påföres, respektive påföres endast med belopp motsvarande den preliminära skatt som skall gottskrivas honom.

I det förslag från uppördssakkunniga, som låg till grund för lagstiftningen, anfördes bl. a. att skattskyldig icke borde medgivas avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga, om han hade förmögenhet. I några remissyttrandena hade anmärkts, att skattskyldiga i de lägsta inkomstklasserna härigenom skulle bli föremål för en extra förmögenhetsbeskattning. I anslutning därtill uttalade departementschefen i propositionen nr 203/1951 att han icke kunde finna anledning föreligga att betrakta saken ur en dylik synpunkt. Vad det här gällde att bedöma vore endast, om skatteförmågan varit så nedsatt att anledning till extra avdrag föreläge. Detta kunde icke anses vara förhållandet, där den skattskyldige hade förmögenhet. I så fall funnes ju tillgångar, varmed skatteskulden kunde gäldas. Frågan borde bedömas efter i huvudsak samma grunder, som tillämpades vid utmätning och införsel. Departementschefen instämde dock med de sakkunniga i att man vid fastställande av existensminimum borde bortse från smärre tillgångar, där det måste anses obilligt att begära att den skattskyldige skulle avyttra desamma för gäldande av skatt, t. ex. sedvanliga husgeråd, möbler och kläder, arbetsredskap, mindre bostadsfastighet av enklaste beskaffenhet o. s. v. Kontanta medel eller banktillgodohavanden ävensom belåningsbara egna hems- och villafastigheter borde dock regelmässigt beaktas. — I anledning härav framfördes motionsvis önskemål om en liberalare tillämpning av avdragsreglerna i så måtto, att extra avdrag skulle kunna tillerkännas även skattskyldiga med inkomst under existensminimum men med förmögenhet av mindre storleksordning. 1951 års bevillningsutskott framhöll som sin mening att ett tillgodosende av nämnda önskemål skulle strida mot

grundtanken i förslaget, att extra avdrag i de fall varom här vore fråga borde medgivas allenast då gäldande av skatten skulle medföra, att den skattskyldige skulle sakna medel till sitt och sin familjs uppehälle. — Riksdagen biföll propositionen nr 203/1951 i förevarande delar.

I den nu föreliggande propositionen har icke föreslagits någon ändring av bestämmelserna om skattebefrielse vid existensminimum.

I de likalydande, vid riksdagens början väckta motionerna I: 163 (av herrar Weiland och Björck) och II: 216 (av herrar Larsson i Stockholm och Nyberg) har yrkats, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning och förslag om ändring i gällande skatteregler i syfte att skattskyldig med mycket låg inkomst må erhålla befrielse från skyldigheten att erlägga skatt även i det fall, vederbörande äger visst mindre sparkapital eller annan förmögenhet.

Då riksdagen så sent som år 1951 tagit ställning till den fråga som beröres i motionerna och i dessa icke framförts några nya omständigheter som kan anses böra föranleda ett ändrat ställningstagande, anser utskottet den ifrågasatta utredningen icke erforderlig. Utskottet avstyrker förden-skull motionerna I: 163 och II: 216.

Utskottets hemställan.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 100, i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet, icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas samt i anledning av de likalydande motionerna I: 382 av herr Huss m. fl. och II: 474 av herr Löfgren m. fl.,

1) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till uppbördsförordning med de ändringar av 4 § 3 mom. och 5 §, som framgår av följande såsom *utskottets förslag* be-tecknade lydelse:

Kungl. Maj:ts förslag:

4 §.

3 m o m. För envar — — — varje inkomstår.

Utskottets förslag:

4 §.

3 m o m. För envar — — — varje inkomstår.

Oaktat vad i nästföregående stycke sägs, må riksskattenämnden beträffande Stockholm, Göteborg eller Malmö, efter framställning av vederbörande stad, upprätta särskild tabell för inom staden skattskyldiga, avseende en utdebitering för kommunalt

Kungl. Maj:ts förslag:

5 §.

Vid beräkning av preliminär A-skatt enligt skattetablell skall för envar skattskyldig tillämpas den tabell, som d e l s avser den ortsgrupp till vilken den kommun eller kommunedel hör där den skattskyldige mantalskrives för inkomståret och d e l s avser en sammanlagd utdebitering till kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel, vilken för skattekrona och skatteöre är lika med det belopp, som för nämnda kommun eller kommunedel bestämts till utdebitering för inkomståret. Ingår i sistnämnda utdebitering öretal, uppgående till högst femtio, användes den tabell, som avser närmast lägre utdebitering. Därast i utdebiteringen ingår öretal, överstigande femtio, tillämpas den tabell som avser närmast högre utdebitering. Att å inkomst av arbetsanställning, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, preliminär A-skatt dock kan beräknas enligt vilken som helst för inkomståret upprättad skattetablell, framgår av bestämmelserna i 4 § 4 mom.

Förhållandena den — — — femton år.

Skall under — — — under inkomståret.

Utskottets förslag:

ändamål i femtiotal ören, samt medela de närmare föreskrifter, som må erfordras för tillämpning av tabellen. Den merkostnad, som kan uppkomma för upprättandet av sådan tabell, skall gäldas av vederbörande stad.

5 §.

Vid beräkning av preliminär A-skatt enligt skattetablell skall för envar skattskyldig, *beträffande vilken icke skall tillämpas enligt 4 § 3 mom. andra stycket fastställd särskild tabell*, tillämpas den tabell, som d e l s avser den ortsgrupp till vilken den kommun eller kommunedel hör där den skattskyldige mantalskrives för inkomståret och d e l s avser en sammanlagd utdebitering till kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel, vilken för skattekrona och skatteöre är lika med det belopp, som för nämnda kommun eller kommunedel bestämts till utdebitering för inkomståret. Ingår i sistnämnda utdebitering öretal, uppgående till högst femtio, användes den tabell, som avser närmast lägre utdebitering. Därast i utdebiteringen ingår öretal, överstigande femtio, tillämpas den tabell som avser närmast högre utdebitering. Att å inkomst av arbetsanställning, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, preliminär A-skatt dock kan beräknas enligt vilken som helst för inkomståret upprättad skattetablell, framgår av bestämmelserna i 4 § 4 mom.

Förhållandena den — — — femton år.

Skall under — — — under inkomståret.

- 2) antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändrad lydelse av 6 och 7 §§ förordningen den 6 juni 1952 (nr 411) med bestämmelser om begränsning i vissa fall av preliminär skatt;
- 3) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 4) antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt;
- 5) antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt;
- 6) antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändrad lydelse av 2 § 1 mom. förordningen den 6 juni 1952 (nr 410) med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall;
- 7) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till lag angående ändrad lydelse av 2 § lagen den 26 oktober 1951 (nr 691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan;
- 8) antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 28 juni 1946 (nr 324) om skogsvårdsavgift;
- 9) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändring i taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379);
- 10) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändrad lydelse av 4 och 5 §§ förordningen den 17 december 1948 (nr 766) angående taxering och debitering av skatt vid ändring i kommunal eller ecklesiastik indelning, m. m.;
- 11) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändrad lydelse av 3 och 4 §§ förordningen den 30 april 1943 (nr 218) om skyldighet för arbetsgivare att anmäla arbetsanställning;
- 12) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 2 och § 6 förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete;
- 13) antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om särskild sjömansskatt;
- 14) bemyndiga Kungl. Maj:t att, därest synnerliga skäl föreligger, efter framställning förordna om återbetalning, helt

eller delvis, av avgift, som erlagts på grund av bestämmelserna i 62 § uppbördsförordningen den 31 december 1945, samt om befrielse, helt eller delvis, av restavgift, som påförts på grund av bestämmelserna i sistnämnda förordning;

B) att riksdagen måtte — i anledning av de likalydande motionerna I: 390 av herr Ohlon m. fl. och II: 480 av herr Svensson i Göteborg m. fl. — i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville, med beaktande av vad i detta betänkande anförts, ompröva frågan om en definitiv sjömansskatt samt för riksdagen framlägga det förslag som därav må föranledas;

C) att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 163 av herrar Weiland och Björek samt II: 216 av herrar Larsson i Stockholm och Nyberg,

2) de likalydande motionerna I: 391 av herr Svärd samt II: 479 av herrar Fröding och Nordqvist i Karlskoga,

3) de likalydande motionerna I: 392 av herr Svärd samt II: 478 av herrar Fröding och Nordqvist i Karlskoga, ävensom

4) motionen I: 170 av herr Sundelin,

måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anført och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 23 april 1953.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Spetz, Velande, Ramberg, Niklasson*, Söderquist, Einar Eriksson, Snygg och Patrick Nilsson; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Sundström, Hagberg i Malmö, Sjölin, Olofsson, Strandh, Kärrlander, Henriksson* och Vigelsbo*.

---

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer:

I) av herrar *Spetz, Velander, Söderquist, Kristensson* i Osby, *Hagberg* i Malmö, *Sjölin* och *Strandh*, vilka ansett att utskottet i fråga om straffbestämmelserna vid vissa brott mot uppbördsförordningen bort bifalla motionerna I: 391 av herr Svärd samt II: 479 av herrar Fröding och Nordqvist i Karlskoga och att utskottet sålunda med hänvisning till nämnda motioner bort under punkten A 1) hemställa,

A) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 100, i vad densamma hänvisats till bevillningsutskottet, icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas samt i anledning av de likalydande motionerna I: 382 av herr Huss m. fl. och II: 474 av herr Löfgren m. fl. ävensom de likalydande motionerna I: 391 av herr Svärd samt II: 479 av herrar Fröding och Nordqvist i Karlskoga,

1) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till uppbördsförordning med de ändringar av 4 § 3 mom., 5 § och 80 § 1 mom., som framgår av följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse:

Kungl. Maj:ts förslag:

4 §.

3 m o m. För envar — — — (= utskottet s. 64 rad 9 nedifrån—s. 65 sista raden) — — — under inkomståret.

80 §.

1 m o m. Utbetalat arbetsgivare, som är skyldig verkställa skatteavdrag, lön utan att denna minskats med föreskrivet belopp för gäldande av arbetstagares skatt och sker detta uppsåtligen eller av oaktsamhet, *som ej är allenast ringa*, straffes med dagsböter.

Fullgör arbetsgivare icke sin skyldighet att inom föreskriven tid till uppbördsmyndighet inbetala belopp motsvarande det, varmed arbetstagares lön minskats för gäldande av dennes skatt, och ligger i avseende

Utskottets förslag:

4 §.

1 m o m. Utbetalat arbetsgivare, som är skyldig verkställa skatteavdrag, lön utan att denna minskats med föreskrivet belopp för gäldande av arbetstagares skatt och sker detta uppsåtligen eller av *grov* oaktsamhet, straffes med dagsböter.

Fullgör arbetsgivare icke sin skyldighet att inom föreskriven tid till uppbördsmyndighet inbetala belopp motsvarande det, varmed arbetstagares lön minskats för gäldande av dennes skatt, och ligger i avseende härå

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

härå uppsåt eller grov oaktsamhet arbetsgivaren till last, straffes med dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

uppsåt arbetsgivaren till last, straffes med dagsböter eller fängelse i högst sex månader. *Föreligger grov oaktsamhet vare straffet dagsböter.*

II) av herr *Einar Eriksson*.